

de

Vaandel

drager

64

Jaargang 18 - November 2002

Van de redactie

Uitzending en traditie

Tekst: Hans Sonnemans, hoofdredacteur

Iets later dan verwacht, valt deze Vaandeldrager nummer 64 op uw deurmat. De voorzitter van Stichting Brigade en Garde Prinses Irene, Brigadegeneraal der Fuseliers b.d. Guus van Leeuwe zal in zijn bijdrage ingaan op de reden hiervan. Namens de gehele redactie vraag ik ook uw aandacht voor zijn oproep. We willen als redactie graag een goed en aantrekkelijk blad blijven maken voor alle geledingen van het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene.

17 Painbat GFPI is omgevormd tot 17 (NL) Mechbat GFPI en voor een periode van 6 maanden naar Bosnië vertrokken. Voor vele Fuseliers is het gebied inmiddels bekend. Het operatiegebied is echter aanzienlijk groter geworden en daarmee dus ook de uitdaging.

In deze Vaandeldrager blikken we terug op de ceremonie als besluit van de eindoefening van het bataljon. Vele honderden militairen kregen hierbij het invasiekoord uitgereikt uit handen van oud-strijders. Want uiteraard blijft het koord weer het symbool waaraan de "Irene" militairen in het operatiegebied herkenbaar zullen zijn. Dit geldt

Hoofdredacteur Hans Sonnemans

dus ook voor die militairen die alleen gedurende de uitzendperiode deel uitmaken van 17 (NL) Mechbat GFPI. De regimentscommandant gaat in zijn bijdrage verder in op het thema "uitzending en traditie".

Het is een greep uit de inhoud van deze Vaandeldrager. Een inhoud die getuigt van een levende traditie en van bloeiende verenigingen. Ik hoop dat we dit blad kunnen blijven vullen met deze getuigenissen, viermaal per jaar, ieder kwartaal. Namens de redactie wens ik u veel leesplezier!

NB: Door de grote hoeveelheid kopij komen een aantal artikelen te vervallen. De redactie doet er alles aan om deze artikelen op te nemen in Vaandeldrager nr. 65.

Colofon

Jaargang 18, nummer 64
De Vaandeldrager verschijnt
ieder kwartaal in een oplage
van 2500 exemplaren en
wordt verspreid via
controlled circulation

Hoofredactie:

Hans Sonnemans
e-mail: Sonne005@wxs.nl

Eindredactie:

Nelleke Swinkels - van de Vorst
e-mail: nellekeswinkels@planet.nl

Redactie:

Maj Peter Aerts
LKol Harold Jacobs
Maj Emil Kaspers
LKol Willem Verweij

Redactieadres:

Redactie De Vaandeldrager
Postbus 33
5688 GZ Oirschot
tel. 040-2665662
e-mail: 17painbat.st.sl.stooperszkn02@
rnla.mindef.nl

Vormgeving en druk:

Drukkerij Gianotten B.V., Tilburg

© Copyright:

Stichting Brigade en Garde Prinses Irene

Uitgave:

Drukkerij Gianotten B.V.,
Bredaseweg 61, Postbus 9228
5000 HE Tilburg
telefoon: 013 542 50 50
fax: 013 535 91 75
email: info@drukkerijgianotten.nl

Fotografie:

Archief museum
Nelleke Swinkels - van de Vorst
Sectie Communicatie,
13 Gemechaniseerde Brigade
Rijksvoorlichtingsdienst (RVD)

Coverfoto:

Een nat pak is onderdeel van de traditie

Website:

www.fuseliers.net

Inhoudsopgave

Van de redactie

- Uitzending en traditie

Stichting Brigade en Garde Prinses Irene

- In memoriam Z.K.H. Prins Claus der Nederlanden 2
- Traditie is bij "ons" Garderegiment geen holle leuze! 2

Vereniging van Oud Strijders van de Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene

- Laatste Vaandeldrager van dit jaar 4
- Uitvaart ZKH Prins Claus 6
- Overleden leden Vereniging van Oud-strijders 6
- Geen Engelandreis in 2003!!! 6
- Nieuws van de penningmeester 8
- Aanmelding defilé Wageningen 8

Vereniging van Indië-bataljons Garderegiment Prinses Irene

- Erecoloir tijdens uitvaart ZKH Prins Claus 9
- Herdenking Roermond 2002 10
- Nostalgie uit de drempel 12

Vierde bataljon GRPI

- Nieuws van het Vierde Bataljon GRPI 13

Zesde bataljon GRPI

- Sireentje nr. 47 14

Vijfde bataljon GRPI

- Nieuws van het Vijfde Bataljon GRPI 16

Zevende bataljon GRPI

- Bataljon Berdjalan nr. 46 18

Regimentsflitsen

- SFOR 13 en de traditie (2) 20
- Prinsjesdag weer in vol ornaat 21
- Investituur van Luitenant-kolonel R. Housen 22
- Oorlogsmonument in Hedel 23
- Tweede druk van het Regimentsboek is uit! 23
- Traditie uit een andere hoek 24
- Herdenking bevrijding Beringen 2002 25
- Regimentskalender 2003 26
- Rhino Preparation 27
- Koorduitreiking op 26 september 28
- Rotatie SFOR 13 28

Bataljonsnieuws

- Crowd Riot Control 29
- Schietserie Marnerwaard 31
- Schietoefening Bergen 31
- "Vreemde paarden in de bijt" 32

Uit het museum

- Informatie uit de museumwinkel 33

Stichting Brigade en Garde Prinses Irene

Z.K.H. Prins Claus

In memoriam

Z.K.H. Prins Claus der Nederlanden

Het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene heeft een bijzondere band met het Koninklijk Huis. Dit geldt bij blijde en droevige gebeurtenissen. In deze Vaandeldrager blikken we terug op een droevig moment, namelijk het overlijden van Z.K.H. Prins Claus der Nederlanden en de bijzetting in het familiegraf van de Oranjes in Delft op 15 oktober j.l. De Bravo-compagnie onder leiding van Majoor Henk de Boer stond op de Markt in Delft aangetreden in het ceremoniële uniform. Het is de tweede keer in het bestaan van het Regiment dat Fuseliers aanwezig zijn bij een Koninklijke uitvaart.

Traditie is bij “ons” Garderegiment geen holle leuze!

Tekst: Guus van Leeuwe
Voorzitter Stichting Brigade en Garde

Toen de Stichting Brigade en Garde Prinses Irene de verantwoordelijkheid voor de uitgifte van de Vaandeldrager overnam van de Vereniging van Oud-strijders van de KNBPI, zegde ze onder meer toe er naar te streven het blad vier maal per jaar uit te laten komen. De oplettende lezer zal hebben opgemerkt dat we dit jaar een steek hebben laten vallen. Zoals inmiddels bij velen bekend, wordt dit helaas veroorzaakt door de hoge kosten van de vernieuwde Vaandeldrager enerzijds en de geringe inkomsten van met name advertenties die daar tegenover moeten staan. Ja, er zijn verenigingen die voor de volle honderd procent hun bijdrage hebben geleverd, maar helaas zijn er

ook die dat niet konden en ook in de naaste toekomst niet geheel zullen kunnen opbrengen. Crisisberaad van het bestuur met vertegenwoordigers van de verschillende verenigingen en leden van de redactie heeft tot de slotsom geleid dat we het dit jaar kunnen redden door één nummer minder te laten verschijnen. Daardoor kunnen we extra tijd winnen om de inkomstenzijde te verbeteren. Het lijkt welhaast op de doelstelling van een vertragend gevecht!

Inmiddels hebben we uitzicht op een verbeterde positie: we zullen enige kostenbesparende maatregelen doorvoeren, hebben uitzicht op meer ad-

vertentie-inkomsten, er zijn zelfs inkomsten uit een geplaatste collectebus tijdens reünies en niet in de laatste plaats heeft de VVOGFPI tijdens haar laatste ledenvergadering financiële steun toegezegd door onder meer de contributie te verhogen. Ik was zeer verheugd met de spontane brede en warme steun van de leden en het bestuur tijdens die vergadering. Een van de doelstellingen van de Stichting voor de vernieuwde Vaandeldrager is immers: een blad vóór alle en dóór alle geledingen binnen het Regiment. Een steun die we overigens ook zonder uitzondering van alle andere verenigingen mochten ontvangen.

Maar een belofte (van vier bladen per jaar) maakt schuld. Achteroverleunen met de armen over elkaar is nog niet mogelijk; het ontbreekt ons nog steeds aan voldoende advertentie-inkomsten. Daarom doe ik graag een dringend beroep op u allen om eens rond te kijken of u een advertentie kunt aanleveren; alle beetjes helpen immers. Mocht u informatie over advertentietarieven willen hebben, wendt u zich dan tot de Sectie 1 van het bataljon, of bij hun afwezigheid tot de penningmeester of de redactie.

Genoeg over bovenstaande beslommeringen. Van meer belang is de op het moment dat u dit leest aangevangen uitzending van het bataljon naar Bosnië. Elders zult u meer informatie daarover

aantreffen, maar laat mij volstaan met het vaststellen dat traditie binnen ons Regiment geen holle leuze is. Daarbij denk ik niet alleen aan het Invasiekoord dat aan ieder die deel uitmaakt van de eenheid werd uitgereikt door Oud-strijders KNBPI en aan het onderdeelseembleem uitgereikt door Oud-Indiëstrijders, maar ook aan het meenemen van historische plaatsaanduidingen uit WO II en Indië ten behoeve van de vele locaties die door het bataljon zullen worden gaan ingenomen. Traditie heeft alleen maar zin als je er in de dagelijkse praktijk iets mee doet en wijs mij een eenheid aan waarin dat meer gebeurt dan bij ons! Ik wens de commandant en zijn eenheid heel veel krijgsmansgeluk, een interessante en leerrijke periode en straks een terugkeer met alle leden van de eenheid in goede gezondheid toe.

Tot slot wens ik U allen met de komende feestdagen voor de boeg: veel cadeaus van de goede Sint, gezegende Kerstdagen en een gelukkig, voorspoedig en gezond 2003 toe, waarin ik hoop weer velen van U te mogen ontmoeten. En voor de achterblijvers (en dat zijn de meesten van onze lezers!): stuur bijvoorbeeld met de feestdagen, eens een leuke groet aan onze mannen die hun familie moeten missen, dat zal ze zeker een hart onder de riem steken.

Volo et Valeo

G. van Leeuwe, voorzitter Stichting Brigade en Garde

Vereniging van Oud-strijders Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene

Secretariaat:
Noordsingel 23
4611 SB Bergen op Zoom
0164 241119

Laatste Vaandeldrager van dit jaar

**Tekst: Rudi Hemmes, voorzitter van de
Vereniging van Oud-strijders van de Koninklijke
Nederlandse Brigade Prinses Irene**

Met schrik en ontroering hebben wij kennis genomen van het overlijden van Prins Claus. Namens u allen heb ik onze Koningin onze deelneming betuigd en Haar sterkte toegewenst om dit verlies te dragen. Ik heb ook een laatste groet aan Prins Claus gebracht namens u en verschillende leden van onze vereniging hebben Prins Claus mogen begeleiden bij de gang naar Zijn laatste rustplaats in Delft. Wij zullen ons Prins Claus blijven herinneren als een voorbeeldige echtgenoot en een goede vader van het gezin, innemend, eerlijk en oprecht. Moge Hij rusten in vrede.

U hebt ongetwijfeld elders in dit blad gelezen dat, door financiële problemen en contractuele verplichtingen, het bestuur van Brigade en Garde genoopt was de redactie op te dragen dit jaar slechts drie Vaandeldragers te produceren. Voor volgend jaar zijn er weer vier gepland. Het betekent wel dat dit de laatste Vaandeldrager is van dit jaar. Ik zal dan ook aan het slot van mijn bijdrage in deze Vaandeldrager u allen een gelukkig nieuwjaar wensen.

De herdenking van de bevrijding van Beringen was wederom een plechtige gebeurtenis.

De Vaandels van het Garde Regiment Fuseliers "Prinses Irene" en van het Bataljon Bevrijding 5e linie - voormalige Brigade Piron- waren aanwezig. Ook een tiental oud-strijders van onze vereniging (te weinig) en een keurig detachement Fuseliers.

De herdenking van de bevrijding van Eindhoven was weer een belevens. Het is iedere keer goed om te zien dat zoveel jonge mensen deelnemen aan die herdenking. Ook hier waren wij met een detachement aanwezig, dat zich kranig presenteerde bij het defilé.

Rudi Hemmes en Joke Raaymakers, de vrouw van de in 1994 overleden Brigademan Ad Raaymakers, in afwachting van het bevrijdingsdefilé in Eindhoven

De herdenking van de leden van de Brigade die tussen 1940 en 1944 in Engeland zijn overleden en die in Wolverhampton zijn begraven, werd op 2 november bijgewoond door voorzitter en secretaris en een deputatie van ons Garderegiment. Wij hebben daarbij speciaal aandacht geschonken aan het feit dat degene waar de fondsen naar werden vernoemd, Generaal-majoor Noothoven van Goor, veertig jaar geleden overleed. De heren Herbrink en Bakx waren op 10 november in Congleton bij de herdenking aldaar.

In Hedel werden aan Fuseliers koorden uitgereikt, waarbij leerlingen van de school, die het monument voor de gevallen heeft geadopteerd, assisteerden bij de uitreiking. Wij vonden dat een goed idee, dat er zo mogelijk in moet worden gehouden.

De plaquette met de namen van onze mensen die in Hedel zijn gevallen in 1945, heeft jaren geleden een plaats gekregen in het museum van Hedel. Een nieuwe plaquette wordt in steen uitgehouden om samen met Paal 26.1 (waar de Brigade in 1945 de Maas overstak) een waardig monument te worden. U hoort natuurlijk waar en wanneer de onthulling plaats vindt. Waarschijnlijk zal dat zijn in juli, als het 17e Bataljon terug is uit Bosnië. (zie elders in de Vaandeldrager)

Mevrouw Marga Smit ontsteekt de kaars die meegaat met het bataljon naar Bosnië

Aan de militairen, die in Bosnië onder bevel van de Commandant van het 17 NL Mech Bat GFPI staan, werden koorden uitgereikt. Aan de vooravond van het vertrek van elk detachement was steeds een deputatie van onze Vereniging aanwezig. Bij dat afscheid werd de kaars ontstoken die meegaat naar Bosnië om licht te geven als de dagen donker lijken.

Er wordt aan gewerkt om weer adressen van Fuseliers in Bosnië aan u door te geven, zodat u, zoals ook in het verleden gebeurde, met een kaartje van uw medeleven kunt getuigen met uw eigen penvriend.

Wij wensen alle militairen, die naar de Balkan zijn vertrokken, een nuttig verblijf aldaar en een behouden terugkeer toe. U allen wens ik, met allen die u dierbaar zijn, een goede jaarwisseling en een gelukkig en gezond 2003. Wij zien elkaar hopelijk als wij in januari onze verjaardag vieren. Ik kijk naar u uit.

Schoolkinderen assisteren oud-strijders in Hedel met het uitreiken van koorden

Uitvaart ZKH Prins Claus

Tekst: Rudi Hemmes

Voor de uitvaart van Prins Claus op 15 oktober waren voor de 39 lidverenigingen van het Veteranen Platvorm 300 plaatsen in de afzetting langs de route van de stoet. Er waren door het Veteranen Platform 8 mannen van onze Vereniging uitgekozen. De uitverkorenen moesten de avond tevoren met openbaar vervoer komen naar het Topsportcentrum van het Feyenoord Stadion. (Een vervoerbewijs was bij de uitnodiging gevoegd). Nadat iedereen zich had gemeld kregen wij instructie wie, wat, waar en wanneer moest doen en ontvingen wij een vervoerbewijs voor de volgende dag. Wij genoten daarna van een voortreffelijke Indische hap met een drankje. Drie consumptiebonnen per man konden nog aan de bar worden besteed.

Er werd geslapen op een van de 150 veldbedden die in elk van de twee sportzalen al waren opge maakt en dat ging prima. Er waren natuurlijk weer mensen die vonden dat zij de hele nacht op moesten blijven en anderen die te vroeg wakker werden. Om 6 uur zouden wij worden gewekt, maar enige lieden begonnen om 5 uur alle slapers te wekken door luidkeels te verklaren dat het de

hoogste tijd was. Iedereen kon in ieder geval, na te zijn gewassen en geschoren en een uitgebreid ontbijtpakket te hebben genuttigd, op tijd in top shape buiten bij de bussen zijn. Het was koud, maar gelukkig droog.

Wij gingen met onze bus naar de omgeving van het Instituut Defensie Leergangen aan de Brasserskade in Rijswijk waar wij, voordat wij werden opgesteld, gebruik konden maken van toiletten en natuurlijk was er weer koffie en koek.

Alle deelnemende militairen waren verzameld in het Feyenoord stadion. Zij werden, net als wij, met bussen naar hun opstellingsplaats vervoerd. De organisatie door de Landmacht was perfect en vele departementen zullen daaraan hebben meegewerkt. Wegen en afritten waren vrijgehouden, politie regelde dat alle bussen ongestoord door Rotterdam reden en wij waren nog nooit op een dinsdagmorgen zo snel van Rotterdam naar Rijswijk gereden.

Wij konden tweemaal de eregroet brengen voor Prins Claus. Bij het IDL voegde Hare Majesteit zich

Dragen van de baar met het stoffelijk overschot van Z.K.H. Prins Claus

bij de stoet en het militair escorte werd daar geformeerd. Toen de stoet was samengesteld vertrok men langs ons in de richting van Delft. Die stoet was erg indrukwekkend, mede door de eerbiedige stilte die door het publiek in acht werd genomen. De wijze waarop de soldaten van de vier Krijgsmacht delen in de stoet hun taak uitvoerden was subliem. De deelnemende Veteranen in de afzetting deden overigens niet voor hen onder; ondanks de kou strak in de houding.

Toen de stoet voorbij was verzamelden wij weer bij de bus. Wij kregen een uitgebreid lunchpakket en de bus bracht ons naar het Centraal Station in

Rotterdam. Wie niet te ver weg woonde kon nog wat van de uitvaart zien op de TV. De anderen moesten het met video- opnamen doen of met een samenvatting later. Dan zag je dat ook de militairen, die langs de route van de uitvaart stonden, zich van hun beste kant lieten zien en ik zei al: wij deden niet voor hen onder.

Onze groep was unaniem van mening dat wij dit niet hadden willen missen en voldaan gingen wij huiswaarts, dankbaar ook voor de geweldige wijze waarop wij waren verzorgd. Het mogen brengen van een laatste eerbewijs aan de Prins was voor allen een grote eer geweest.

Overleden leden Vereniging van Oud Strijders Kon. Ned. Brigade Prinses Irene

Met diep leedwezen namen wij kennis van het overlijden van de volgende leden van de Vereniging van Oud-strijders van de Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene.

Mw.G.Doziel Oakley	Lelystad	22-03-2002
C.Bakker	Engeland	20-06-2002
C.Weeda	Apeldoorn	04-07-2002
A.Visser	Etten Leur	21-07-2002
J.Kremers	Landgraaf	24-07-2002
M.Polak	Amsterdam	27-07-2002

H.Schaafsma	Den Haag	07-08-2002
J.Bron	Scheveningen	11-08-2002
C.Pappenheim	Haarlem	14-08-2002
J.van Pelt	Congleton	04-09-2002
Mw.A.Vlot van Wierst	Slidrecht	06-09-2002
J.Verhoef	Raamsdonksveer	04-10-2002

Bij overlijdensgevallen (van leden van bovengenoemde vereniging) graag bericht aan:
F.J.Bakx, Postbus 80, 4840 AB Prinsenbeek.

Geen Engelandreis in 2003!!!

Tekst: Tony Herbrink

Door de goede zorgen van het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene hebben alle oud-strijders een brief ontvangen, waarin gewag werd gemaakt van een mogelijke reis naar Engeland in 2003. De reacties waren van dien aard dat geconcludeerd moet worden dat de laatste reis naar Engeland van oud-strijders heeft plaats gehad in het jaar 2000 en dat er in 2003 geen nieuwe reis naar de roots zal worden gemaakt. Er waren, mijzelf inbegrepen, wel tien aanmeldingen.

Een ware tegenvaller en de conclusie is dan ook gauw getrokken. Alle gegadigden hebben intussen bericht ontvangen dat de reis geen doorgang kan vinden. Ook Maaskant Reizen heeft de afzegging gehad. Ondanks alles wil ik toch degenen, die hebben ingeschreven en enkele anderen, die niet mee konden gaan, maar wel veel succes hebben toegewenst, van harte dank zeggen. Hiermede is het boek van de Engelandreizen door oud-strijders helaas gesloten.

Nieuws van de penningmeester

Tekst: Henk van Beers

Met ingang van 1 december 2002 is ons banknummer bij de ABN - AMRO bank 47.25.85.761 opgeheven. Ik wil u vriendelijk verzoeken voortaan de betalingen te laten lopen via girorekening 1.999.533.

Op uw bankoverschrijvingsformulieren vóór dit nummer de letter P opnemen.

Omschrijving als vanouds: VOS Prinses Irene, Pr. Clausstraat 60, Zevenbergen.

Tevens vermelden de bestemming van overgemaakte gelden.

Contributieverwerking

De penningmeester is nog steeds op zoek naar contributiegelden over het jaar 2002.

Wilt u – als u ons geen machtiging heeft verstrekt – even uw administratie nakijken of u reeds uw bijdrage voor 2002 overmaakte? Toch maar even doen alstublieft.

Wanneer u al een brief hebt ontvangen, wil dan zo goed zijn het verkeerd vermelde gironummer te wijzigen in 1.999.533 ten name van Penningmeester VOS Prinses Irene in Zevenbergen. Excuses voor het ontstane ongemak.

E-mailadressen

Wij zijn op zoek naar e-mailadressen van onze leden om hen in voorkomend geval op snellere wijze te kunnen voorzien van aktueel nieuws en/of reacties van hen te kunnen verwachten na een geplaatste oproep.

Wanneer u over een e-mailadres beschikt en u wilt ons dat toevertrouwen, dan zijn we u zeer erkentelijk.

U kunt ons bereiken via: penn-irene@veteranen.nl

De penningmeester (tevens leden-administrateur) zorgt ervoor dat uw gegevens op vertrouwelijke wijze worden verwerkt.

Dubbele ontvangst Vaandeldrager

Wanneer er door u – uit hoofde van het lidmaatschap van meerdere organisaties – meer dan één Vaandeldrager wordt ontvangen, wilt u dan zo goed zijn zelf na te gaan of u wellicht ook kunt volstaan met de ontvangst van één exemplaar.

Aan elke Vaandeldrager hangt een prijskaartje en misschien dat we op die manier kunnen medewerken aan het drukken van de algemene uitgavenpost Vaandeldrager bij de Stichting Brigade en Garde GFPI.

Wilt u zo goed zijn de penningmeester even in kennis te stellen van welke organisatie u voortaan de Vaandeldrager wilt ontvangen.

Aanmelding defilé Wageningen 2003

Bij de aanvang van elk nieuw jaar moet de secretaris aan het comité Wageningen reeds het vermoedelijke aantal deelnemers en partners doorgeven.

Uiteraard is dat vaak natte fingerwerk, maar het wordt allemaal wat eenvoudiger wanneer u vóór 1 januari 2003 de secretaris even schriftelijk laat weten of u – bij leven en welzijn – wilt deelnemen

aan het defilé op 5 mei.

Wilt u zo goed zijn daarbij te vermelden of u alleen komt of met partner en of u met eigen vervoer komt of per openbaar vervoer reist. Het adres van de secretaris is: F. van der Meeren, Noordsingel 23, 4611 SB Bergen op Zoom, tel. 0164 – 241119, e-mail: f.van.der.meeren@l2move.nl.

Vereniging van Indië-bataljons van het Garderegiment Prinses Irene

Secretariaat:
Nic. Beetsstraat 29
6901 LW ZEVENAAR
0316 524002

Erecouloir tijdens uitvaart ZKH Prins Claus

Tekst: Theo van Alst

Het Veteranen Platform in Doorn had een contingent van 300 veteranen uitgenodigd aanwezig te zijn voor het ere-couloir tijdens de begrafenisstoet van Prins Claus van Amsberg.

Van de Brigade en de Indië-Bataljons "Prinses Irene" waren ongeveer 25 Veteranen uitgenodigd. Op maandag 14 oktober werden allen tussen 18 en 19 uur verwacht in het Topsportcentrum van Feijenoord, naast de "Kuip" in Rotterdam. Na het inchecken, het welkomstwoord en indeling in 3 Pelotons van elk 100 Veteranen van allerlei onderdelen kon iedereen een bed opzoeken in de beneden- of bovenzaal.

De bedden waren per 4 stuks opgesteld en bij ieder bed stond een stoel.

Na een toespraak van Generaal Strik en nog enkele nadere instructies kon een ieder zich te goed doen aan een rijstmaaltijd. Verder werden enkele consumptiebonnen verstrekt.

Om ca. 11 uur zocht ieder zijn eigen bed op en werd het "echt stil".

De meesten konden de slaap niet vatten, gezien het "sluiperig" heen en weer lopen zo ongeveer de hele nacht!!

Rond 6 uur was iedereen al weer wakker. Om 9 uur buiten aantreden, met alle "barang", voor inspectie en verdere indeling, gevolgd door nog

enkele instructies.

De bussen vertrokken rond 9.30 u. richting Rijswijk-Zuid. Geweldig was het te zien hoe honderden politieagenten het verkeer regelden, zodanig dat wij vrije doorgang hadden.

Aangekomen in Rijswijk-Zuid werd ons een beker koffie of warme chocolademelk aangeboden. Ca. 10 uur marcheerden wij een paar honderd meter verderop naar het ons toewezen "vak".

De rouwstoet kwam hier twee maal voorbij. Eerst vanaf links een gedeelte van de rouwstoet, waaronder de lijkwagen met daarachter de bloemen-

© Copyright Delft foto,
H. de Lijser, M. de Man

De lijkkoets arriveert bij de Grote Kerk in Delft

brik en de koets met de drie zonen van de overleden Prins.

Kort daarna kwam de gehele uitvaartstoet vanaf het Instituut Defensie Leergangen. Heel indrukwekkend om dit mee te mogen maken van zo dichtbij, want op onze plaats was de weg niet zo breed. Om ongeveer 12 uur namen we weer plaats in de bussen, die ons naar het Centraal Station in Rotterdam of naar de "Kuip" brachten. Op alle Veteranen -de meesten in de zeventig - heeft deze gebeurtenis een geweldige indruk achtergelaten.

Namens de Vereniging van Indiëbataljons allen bedankt voor jullie aanwezigheid!!

Stichting Fondsenwerving Militaire Oorlogs- en Dienstslachtoffers.

S F M O

De Vereniging van Oud Strijders Indië Bataljons van het Garde Regiment Prinses Irene ontvangt jaarlijks een subsidie van bovengenoemde stichting.

Deze stichting verkrijgt haar middelen uit de opbrengsten van de **Bank-Giroloterij**.

Uw deelname aan deze loterij wordt vanaf deze plaats dan ook van harte aanbevolen.

Herdenking Roermond 2002

Tekst: Jacomine Schrover.

Herdenken in eerbied

Het is zaterdag 7 september 2002, vele duizenden veteranen staan vroeg op om zich naar Roermond te begeven naar de jaarlijkse herdenking van hun, in Indonesië en Nieuw Guinea, gevallen sobats. De heengaande trein wordt jammer genoeg niet helemaal vol omdat velen in de reguliere trein waren gestapt.

De gesprekken die zo hier en daar tijdens de rit plaatsvonden zijn vol van herinneringen. Het verlies van kameraden komt weer naar boven, de tranen komen spontaan. Ook enkele goede momenten uit die tijd passeren de revue.

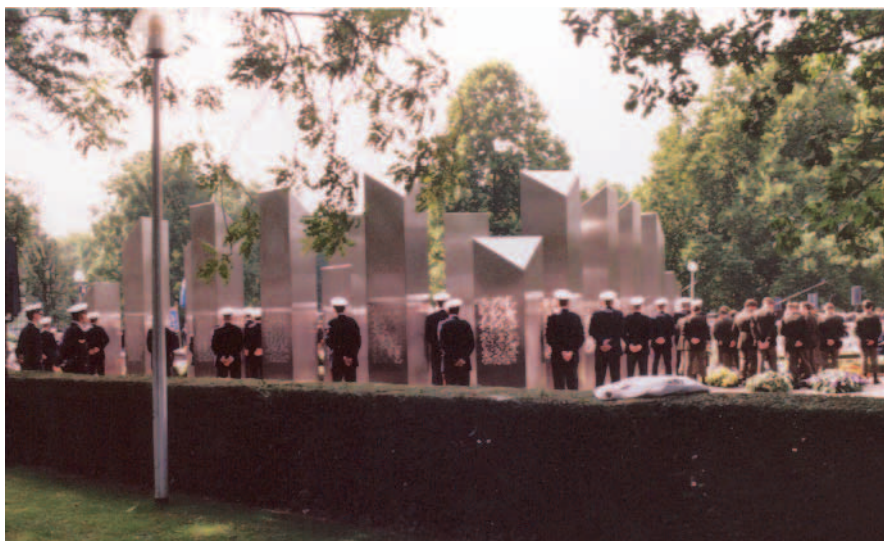
Veel veteranen zijn tijdens hun leven en werken

nu ziek of gehandicapt, maar toch hebben ze de moed om naar Roermond te gaan. Zij zijn het immers die het gered hebben en willen nu met alle eerbied hun kameraden herdenken.

Bijpraten met een kopje koffie

Het is een mooie zonnige dag die zevende september. Bij de aankomst op het terrein van het Monument staan de kraampjes met koffie al gereed voor de bezoekers. Intussen heeft ieder zijn eenheid ontdekt en de ontmoeting is altijd weer kameraadschappelijk.

Zo ook bij 7 GRPI, door de hulp van sobat Goos Riezebos was het mogelijk dat ook Harry Sonntag bij de herdenking aanwezig kon zijn. Harry heeft door een val met de fiets zijn heup gebroken en is

Zuilengalerij met Erewacht

inmiddels door revalidatie weer in staat erbij te zijn, al is het in een rolstoel. Ook sobat John Elst is met een beenprothese weer prima in de running. Eveneens Jan Boersma, hij is het ergste na zijn ongeluk weer te boven en wordt nog steeds gerevalideerd. (Jan heeft samen met zijn vrouw Dienie hun 50 jarig huwelijk gevierd. Sobats allemaal van harte beterschap en Jan en Dienie van harte proficiat. Dit even tussendoor).

7 GRPI had haar logo op een standaard duidelijk opgesteld, zodat ook de overige Indiëbataljons GRPI een richtpunt hadden. Velen hebben daarvan dan ook gebruik gemaakt om even een praatje te komen maken met de sobats van het zevende.

Herinneringsinsigne

Intussen zocht ieder waar mogelijk een plaats en werd de plechtigheid geopend met een toespraak van de heren Jorna en Knoppies. Daarna volgt het openingsgebed door Aalmoezenier b.d. J. van Aggelen en de herdenkingstoespraak, namens Hare Majesteit de Koningin, door de Lt. Gen. Blomjous.

Namens de regering sprak de staatssecretaris van Defensie de heer C. van der Knaap die de veteranen goed kon begrijpen omdat zijn vader ook in "Indië" was geweest. Hij had een goede mededeling voor alle veteranen. Er is een herinneringsinsigne in de maak wat in de loop van het volgend jaar zal worden uitgereikt.

Eindelijk een erkenning van regeringswege. Het lijkt erop dat in Den Haag nu doordringt welke grote problemen vele sobats nog dagelijks ondervinden van hun Indiëtijd. Komt voor hen deze erkenning nog op tijd?

Kranslegging, stoffelijke groet voor alle gevallen

Het signaal Taptoe volgde, het Wilhelmus werd gezongen, helaas niet door iedereen; aansluitend de 1 minuut stilte en van uit het niets verschenen de vier F 16 straaljagers in "missing man formatie" waarvan het achterste toestel steil in de blauwe lucht verdween, symbolisch voor de "missing man" en een eerbetoon van de Koninklijke Luchtmacht.

De emotie was van de gezichten te lezen en hier en daar werd een traan weggepinkt. Het signaal reveille had geklonken en hierna werd de declamatie op zeer gevoelige wijze gedaan door Jan Huyskens. Tussen de verschillende onderdelen

door zong het Reuvers mannenkoor, met een tweetal voortreffelijke solisten, Russisch Byzantijnse liederen die zeer aangrijpend over kwamen. Als laatste onderdeel, na het vlagceremonieel, de kransleggingen, als stoffelijke groet voor alle gevallen.

Het defilé met nog een persoonlijke groet als afscheid was weer het einde van deze herdenking. De duizenden bezoekers verlaten met gemengde gevoelens het terrein.

De bussen stonden klaar en de meeste gingen weer huiswaarts, enkelen bleven om nog wat na te praten over de herdenking en het wel en wee in hun huidig leven.

Sobats, we wensen jullie allen veel gezondheid en geluk voor de verder levensjaren.

Krans gelegd door Th. van Alst namens de Vereniging Oud Strijders Indië Bataljons van het Garde Regiment Prinses Irene.

Nostalgie uit De Drempel

Dit is een indruk van de inhoud van het toenmalige weekblad voor Nieuw Guinea.

Tekst: Wim ter Horst

In eigen tuin

In dit artikel worden de inwoners van Nieuw Guinea aangespoord om zoveel mogelijk groenten te gaan verbouwen voor eigen gebruik, ten einde dagelijks de vereiste hoeveelheden vitamines, mineralen en andere bestanddelen binnen te krijgen.

Hier volgt een stuk originele tekst:

"Iedere tuin of elk stuk grond met voldoende teeltaarde en dat genoeg zon krijgt is geschikt voor het verbouwen van groenten. De aarde kan licht of zwaar zijn, vruchtbaar of minder vruchtbaar, maar zij kan in ieder geval produceren. In deze tijd van verse groentegedrocht is het misschien niet overbodig dit nog eens te vermelden. Wist u, dat 10 m² goede tuingrond kunnen voortbrengen aan: (afhankelijk van de zeehoogte) Aardappelen: 20 kilo. Bieten: 15 kilo. Andijvie: 35 kilo. Tomaten: 30 kilo.

Wist u, dat op 10 m² ongeveer kunnen groeien: 120 stuks andijvie; 150 stuks kropsla; 40 stuks witte kool.

U weet dat het beslist noodzakelijk is, om iedere dag een niet te kleine hoeveelheid groenten te eten in verband met de rijkdom aan vitamines, mineralen en andere bestanddelen.

U weet, dat u bij gebrek aan Vitamine A last kunt krijgen van nachtblindheid.

Vitamine C beschermt u tegen tandvleesbloeding. U zult bij gebruik van Vitamine B geen last krijgen van beriberi.

U weet dat het van veel belang is groenten niet te lang te koken en het kookwater te gebruiken voor sajoer of soep, terwijl azijn bij de bereiding van een slaatje moet worden afgeraden.

Rauwkost lezers, dat is het beste. U weet dit alles?? Een reden temeer dus om nu uw eigen grond te gaan ompspitten voor de verbouwing van groenten voor uw eigen gezin.

Het spreekt vanzelf, dat de natuurlijke vruchtbaarheid en de bemesting van de grond voor de opbrengst een belangrijke rol spelen. De kwaliteit van het zaad is voor het resultaat eveneens van groot belang, terwijl daarnaast ook de goede

verzorging van de gewassen van betekenis is voor de oogst. Zeer zeker zal het niet altijd meevallen in dit onherbergzame land met gebrek aan werkkrachten, matige grond en dergelijke iets te bereiken, maar indien de goede wil en toewijding aanwezig zijn en de gewassen in hun groei niet tekort komen, dan kan een ieder in zijn eigen tuin per 10 m² wel ongeveer oogsten, wat hierboven vermeld is. Veel succes."

Het leger van Jan

Vol met repatriërende troepen koersen de volgende schepen naar Nederland:

Castel Bianco, Fairsea, Goya, Groote Beer, Heinzelman en Somersetshire.

Aneta meldt dat dit jaar 85.000 man wordt gededemobiliseerd, waarvan er 34.000 naar hun vroegere werkgever zullen gaan, 15.000 gaan studeren en 1.500 een eigen bedrijf beginnen.

Voor de rest, circa 48.000 man, moet nog een oplossing worden gezocht.

Voor dit probleem zijn de vooruitzichten hoopvol, schrijft "De Volkskrant". Van de 25.234 militairen die tussen 1 september 1949 en 1 maart 1950 dedemobiliseerden, stonden eind maart nog slechts 3.279 personen als werkloos ingeschreven bij een Gewestelijk Arbeidsbureau (13 % van het totaal). Van dit aantal staan er 1.215 nog geen maand ingeschreven, terwijl er in februari toch 5.500 afzwaaiden. Kortere dan 2 maanden worden 1.102 namen vermeld, hoewel er in januari zelfs 8.400 hun battledress inleverden. In totaal staan slechts 482 oud-militairen langer dan 2 maanden, 418 langer dan 3 maanden en 62 langer dan een half jaar ingeschreven. Hieronder bevinden zich nog een aantal invaliden, enige pechvogels en wat "moeilijke" gevallen.

Hoewel het aantal repatriërende militairen steeds groter wordt, loopt het getal van als werkloos ingeschrevenen terug. Van de 5.500 die in februari in de burgermaatschappij terugkeerden, hebben slechts 1990 zich bij "de Beurs" gemeld. De rest was zelf reeds geslaagd.

Nieuws van het Vierde Bataljon GRPI

Garderegiment

1946-1950

Reünie Commissie

4^e Bataljon

Secretariaat:

Nic. Beetsstraat 29

6901 LW Zevenaar

0316 524002

Tekst: Theo van Alst

Terugblik op de reünie

Op donderdag 3 oktober 2002 werd door het 4e Bataljon een reünie georganiseerd te Oirschot. De opkomst was heel goed te noemen. Ongeveer 240 Veteranen (inclusief) partners woonden deze happening bij.

Het is een zeer geslaagde reünie geworden, voor het eerst onder voorzitterschap van de heer J.K. Kerssemakers, de opvolger van de heer R. van Kervel, die op 4 december 2001 is overleden.

Overste Jacobs heette alle deelnemers van deze bijeenkomst van harte welkom, op de van hem inmiddels bekende spontane en hartelijke wijze, waarbij hij nogmaals de saamhorigheid binnen het Regiment (inclusief Veteranen) benadrukte en waarbij hij het bestaan van – en deelname aan “De Vaandeldrager” van essentieel belang achtte.

Op het heliveld vond een indrukwekkende dodenherdenking plaats, waarbij de assistentie vanuit het Regiment weer grandioos was.

Aanwezigheid van de Vaandelwacht, hoornblazer en een deel van de parate eenheid, de ter plekke aanwezige overdekte zitgelegenheid, maakten deze herdenking inclusief vlaggenceremonieel tot een indrukwekkende plechtigheid.

In de Kempenzaal vond nadien een heel gezellig en ontspannen samenzijn plaats en van de mogelijkheid tot museumbezoek werd druk gebruik gemaakt, waarbij verschillende Veteranen nog een bijdrage in natura voor het museum beschikbaar hadden.

De warme nasmaaltijd ging er weer in als “ketel-

lapper” en was voortreffelijk van kwaliteit en smaak.

Tijdens de reünie stond in de zaal een “collecte-doos” opgesteld, waarin een vrijwillige bijdrage voor de Vaandeldrager kon worden gestort, waarvan naar alle tevredenheid gebruik is gemaakt. Tevens werd op deze dag bekend gemaakt, dat gezien de uitslag van een enquête onder de Veteranen in de toekomst elk jaar een Bataljonsreünie gehouden zal worden. De eerstvolgende reünie is inmiddels gepland op donderdag 9 oktober 2003.

Nadat een ieder was voorzien van een lunchpakket, gingen allen aan het eind van de middag zeer voldaan huiswaarts.

Selamat, tot over een jaar.

Gezellige drukte in de Kempenzaal

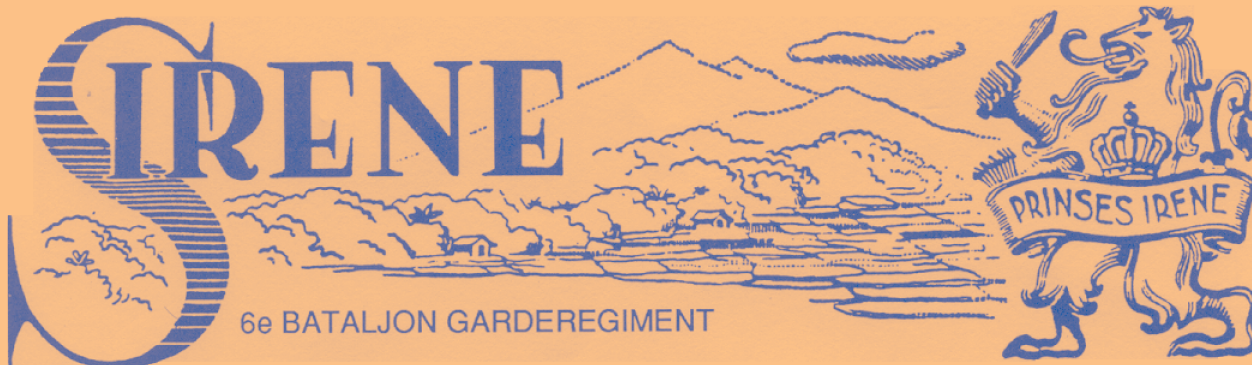
Dodenherdenking

De heren Kallersberg en Petersen leggen de krans bij het monument

A. Barendse, W. Ouwehand en C. van der Heijden (vlnr) gedenken hun “sobats”

S – Ireentje nr.47

Contactblad van het 6e Bataljon Garderegiment “ Prinses Irene “

Mutaties in het Reüniecomité

De samenstelling van de leden van het comité heeft wijziging ondergaan, als gevolg van het om persoonlijke redenen bedanken als lid door Martien Karens. Wij hebben Piet Peters uit Doornenburg bereid gevonden om zijn plaats in te nemen. Ook Leen Lugthart heeft om gezondheidsredenen moeten besluiten om als lid te bedanken. Wij zijn beide sobats zeer erkentelijk voor hun jarenlange geleverde prestaties ten behoeve van ons bataljon.

Wij hebben dus een vacature. Daarom doen wij een dringend beroep op onze sobats om zich te melden als lid van het comité. Bij voorkeur iemand uit de omgeving van Arnhem.

Het reüniecomité wordt thans gevormd door:

Jan Elbers, Kluizeweg 264, 6815 EJ Arnhem,
tel 026-3514227.

Harry Vleeming St. Willibrorduslaan 8,
6931 ES Westervoort, tel 026-3118271.

Piet Peters, Kasteelsepad 7,
6686 BX Doornenburg, tel.0481-423410.

Eén vacature, welke hopelijk spoedig ingevuld zal kunnen worden!!

Rekening bij de Rabo-bank te Arnhem onder nr.
15.88.65.996 en gironr. 19.30.405.

Beide rekeningen staan op naam van:
Reüniecomité 6e Bataljon G.R.P.I te Arnhem.

Verslag van onze 16e reünie

De opkomst op deze reünie was helaas maar matig. Nog geen 140 personen waren er aanwezig, terwijl ons adressenbestand ruim 360 personen omvat. Wellicht dat onze leeftijd hiermee te maken heeft, waardoor allerlei problemen met de gezondheid kunnen optreden. Wel hopen en verwachten we dat de volgende reünie beter bezocht zal worden. De leden van het comité zien dit dan als een beloning voor hun inspanningen.

Bij ontvangst van de reünisten werd aan de heren een reversspeldje met het symbool van ons regiment uitgereikt en aan de dames een hangertje met hetzelfde symbool. Na het welkomstwoord van Jan Elbers, werd het woord gevoerd door de Regimentscommandant, overste Jacobs. Hij heette de oud-strijders met hun dames welkom in Oirschot en sprak de hoop uit hen nog dikwijls in Oirschot te mogen begroeten. Hierna volgde de herdenking van onze gesneuvelde vrienden, alsmede van hen, die sedert onze terugkeer uit de Tropen zijn overleden. Het is altijd weer een indrukwekkende plechtigheid, waarbij een peloton

Voorzitter Jan
Elbers tijdens
zijn praatje

Vaandelwacht en
Fuseliers

Ter nagedachtenis
aan onze gevallen
Irenemannen

Eregroet uit respect

Fuseliers, het Vaandel met Vaandelwacht en een hoornblazer aanwezig waren. Na een stille tocht langs het Monument begaven wij ons naar de Kempenzaal, waar de bar inmiddels geopend was. Om goed half twee gingen wij richting mess, waar we genoten hebben van een uitstekende nasmaaltijd. Alle eer aan de koks van de legerplaats. Om 16.00 uur werd de reünie beëindigd, Hierbij bleek dat de ontvangen speldjes en hangerjes zeer op prijs werden gesteld.

Harry Vleeming heeft 's middags het woord gevoerd en de aanwezigen gewezen op een doos, waarin giften gedeponereerd konden worden om de kas te spekken onder andere voor de kosten

Herinneringen
ophalen met oude
bekenden

van de Vaandeldrager. De opbrengst bedroeg EURO 253,65. De milde gevers worden hierbij hartelijk bedankt.

Reactie

In ons laatste S-Ireentje (no. 46) werd een oproep geplaatst aan de echtgenotes van overleden sobats om eventueel het boek van "Arnhem tot de Poentjak" beschikbaar te stellen voor een bataljonsvriend, die dit boek kwijt is geraakt.

Vier dames hebben hierop positief gereageerd, waarvoor onze dank. We hebben onze sobat hiermede kunnen verblijden.

In memoriam

Helaas moeten wij in dit nummer het overlijden melden van enkele bataljonsvrienden, te weten:

G. Alflen uit Utrecht op 15 februari 2002.

A. de Vries uit Nijkerk op 23 juli 2002.

B. J. Harmelink uit Harbrinkhoek op 11 augustus 2002.

J. Westbeek uit Utrecht op 15 augustus 2002.

J. van der Burg uit Amsterdam op 20 september 2002.

Wij wensen de nabestaanden veel kracht en sterkte toe bij het verwerken van dit grote verlies.

Ontvangen post

Naar aanleiding van de gezonden condoleancekaarten, hebben wij een dankbetuiging ontvangen van de dames Telkamp, Timmer en De Vries.

Tenslotte

Dit is het laatste S-Ireentje van het jaar 2002. Van deze gelegenheid willen wij gaarne gebruik maken om al onze lezers en lezeressen goede Kerstdagen toe te wensen, alsmede een gezellige Jaarwisseling en een gelukkig, maar bovenal gezond 2003.

Wij willen dit nummer eindigen met de hartelijke groeten van:

Harry, Piet en Jan.

Nieuws van het Vijfde Bataljon GRPI

Reüniecommissie 5-GRPI

Secretariaat:
H.A.M. (Ine) Speelberg-Hermans
Eikenlaan 13, 6063 BM Vlodrop,
tel. 0475-404404
ine.speelberg@voetbal.nl

Krantenartikelen uit die tijd

Onderstaande berichten komen uit een aantal krantenartikelen in de tijd dat het Vijfde Bataljon in de Oost was. Omdat het precies 55 jaar geleden is wilden we dit onze lezers niet onthouden en hebben we de artikelen overgetypt.

Laatste Armada naar de Grote Oost

Vijfenvijftig jaar geleden, op 26 november 1947, vertrok 5-GRPI (toen nog 5-RPI) vanuit Rotterdam per ms Kota Inten naar Indië om op 23 december 1947 in Emmahaven, de haven van Padang te arriveren.

De 2e Compagnie reisde een dag later door naar Batavia om daar de kerstdagen door te brengen. Via Semarang en Soerabaja bereikte deze compagnie op 7 januari 1948 Makasar op Celebes.

En dan één jaar later, 19 december 1948.....

Waarschuwing

Strijdkrachten van het Koninkrijk der Nederlanden hebben de Status Quo-lijnen overschre-

den. Zij zijn thans op mars om een einde te maken aan de burgerstrijd, onderdrukking en terreur, om U orde, recht en veiligheid te brengen en om de laatste beletselen weg te nemen voor een verdere verwezenlijking van de Renville-overeenkomst.

Het is mij bekend, dat er instructies bestaan voor een verschroeide-aarde politiek. De doorvoering van deze zinloze en onverantwoordelijke politiek zal niet in staat zijn te beletten dat wij het gestelde doel bereiken, doch alleen de bevolking treffen, hetgeen niet kan worden geduld. Derhalve wordt bij deze een ernstige waarschuwing gericht tot allen die verantwoordelijk zijn, of zich schuldig zullen maken aan deze misdadige handelingen; dat niet zal worden geschroomd zeer strenge maatregelen op hen toe te passen.

Batavia, 19 december 1948

De Luitenant-generaal

Legercommandant S.H. Spoor

Nieuwjaarsboodschap van de Legercommandant Lt. Gen. S.H. Spoor

Wanneer ik U, militairen van het K.N.I.L. en de K.L. een Gelukkig Nieuwjaar toewens, doe ik dit in het vertrouwen, dat U wel beseft, dat U dit geluk slechts in Uzelf zult kunnen vinden.

Want al is in de loop van het vergane jaar veel verbeterd in de situatie waarin ge U hier te lande bevindt, niemand zal zich verhelen, dat vele obstakels zijn blijven bestaan, dat nog vele moeilijkheden zullen moeten overwonnen worden.

Juist dit, deze wetenschap, dat ons nog strijd te wachten staat, strijd tegen ongunstige condities, strijd tegen onszelf, maakt, dat wij in het komende jaar meer dan ooit tevoren de blik op onze morele bewapening moeten gevestigd houden. Deze morele bewapening is ons geluk.

Uit de ervaring van het afgelopen jaar mogen wij het vertrouwen putten op onze geestkracht waarmee wij onze moeilijkheden te boven moeten komen. Want al bleven talrijke wensen on vervuld, al bleken talrijke teleurstellingen voor ons weggelegd, wij hebben deze overwonnen en bleken in staat met dezelfde opgewektheid ons werk voor te zetten, waarmee wij het aanvingen.

De wijze, waarop U zich in de afgelopen periode van Uw taak hebt gekweten, heeft ieders bewondering afgedwongen. In die periode kwam tot uiting niet het resultaat van alleen militaire training, niet van alleen ouderlijke opvoeding, maar ook en vooral het resultaat van de opvoeding die gij U zelf hebt gegeven, de geesteshouding die gij Uzelf hebt leren vormen.

Rantsoenen voor januari

Bier Vijf hele of tien halve flessen

Chocolade Acht repen

Cigaretten Driehonderd stuks

Lucifers Vier doosjes

Schoensmeer

Een doos bruin

Een doos zwart

Tandpasta Een tube

Toiletzeep Drie stuks

Waszeep Drie dubbele stukken

Sweets Drie ons

Jenever (officieren en onder-off.)

Een liter import

Een liter loco of likeur

Onbeperkte verkoop

In cantines en cantinewagens van:

Bier, chocolade, scheerzeep, schoensmeer, sweets en waszeep

Beperkte verkoop

Van sigaretten en loco-jenever (een fles op zes man).

Publicatie van het Hoofdkantoor Dienst
Welzijnsverzorging,
Sectie Publiciteit.
Batavia.

En wanneer ik dan U, die ondanks de ongunst der omstandigheden een zo hoog moreel wist te bereiken en te behouden, een gelukkig Nieuwjaar toewens, is dit omdat ik weet, dat gij het geluk zult weten te vinden, waar dit het allereerst moet worden gezocht; in Uzelf en in Uw werk.

Daarom, mannen van K.L. en K.N.I.L.

Gelukkig Nieuwjaar.

S.H.Spoor

In memoriam

Met leedwezen namen wij kennis van het overlijden van:

H.J. Marks te Maarssen 7 oktober 2002

Wij wensen de naaste familie alle sterkte toe bij het verwerken van het verlies van hun dierbare.

Dat hij ruste in vrede.

Oproep

Wie, o wie kent deze man, hij heeft gelijk met mijn vader Joop Cornelisse in Indië gediend bij de Prinses Irene Brigade 5e Bataljon Ondersteuningstroepen van september 1947 tot mei 1950.

Graag zou ik de naam willen weten zodat ik de foto aan zijn familie kan geven.

Bij voorbaat hartelijk dank.

Lida Kuiken-Cornelisse

Makkumstraat 40

8304 JJ Emmeloord

Tel 0527-698339

E-mail: jkuiken@xs4all.nl

De heer E. Tips (7e Bat), die de laatste twee maanden van zijn tijd in Indië bij het 5e Bat. geplaatst was, is op zoek naar een hospik Bertus genaamd, die destijds uit Rotterdam kwam.

Reacties graag naar:

E. Tips

A. van Bronckhorstlaan 183

3201 XD Spijkenisse

telefoonnummer: 0181-644909

Nieuws van het Zevende Bataljon GRPI

BATALJON BERDJALAN

reizend bataljon

Reüniecommissie van het 7e Bataljon Garde Regiment Prinses Irene,
Jo van der Weerd, voorzitter, Houttuinen - Noord 33, 7325 RE
Apeldoorn, tel. 055-3662338, Wim ter Horst, Secretaris/
Penningmeester, Emmalaan 15, 7204 AT Zutphen, tel. 0575-519207
Email: wg.terhorst@chello.nl, Willem Brugger, Europalaan 62, 6991
DD Rheden, tel. 026-4953186 Postbankrekening: 4347 ten name
van Bataljon Berdjalan, Emmalaan 15, 7204 AT Zutphen.
Bankrekening: ABN-AMRO 53.25.29.650 ten name van Bataljon
Berdjalan, Emmalaan 15, 7204 AT Zutphen.

Dalen Drentheeerste zaterdag in juli!!

Tekst: Wim ter Horst

Ieder jaar op de eerste zaterdag in juli wordt in het rustieke dorp Dalen in Drenthe een Landelijke Indië- en Nieuw Guinea Veteranendag gehouden, georganiseerd door de Stichting "Dametin" (= Dalen-met-Indië). Zij ondervinden hierbij grote ondersteuning van de "Landmacht". Ook dit jaar, de achtste keer, was het weer voortreffelijk georganiseerd.

Een goed verzorgd programma, een prima accommodatie in een tent, opgeluisterd met zang van het Shantykoor "Loo- en Drostensingers". Vrolijke muziek werd bij de tent verzorgd door "Volharding" en "De Breiberger Muzikanten". Er vond een waardige plechtigheid plaats bij het Monument. In het dorp Dalen een Pasar Baru met Indische muziek en een modeshow. Verder de aanwezigheid van oude legervoertuigen uit de jaren 1945-1970 onder verantwoording van "Dad's Peace Army (DPA)".

Na de opening hield Generaal-majoor L. Noordzij een glanzende toespraak, waaruit de waardering voor, en de erkenning van de "Veteraan" duidelijk naar voren kwam.

Na Noordzij was het de beurt aan L.M. van de Bal (hij is de enige nog in leven zijnde Indië- aalmoezenier). Voor de vuist weg hield hij een toespraak, waaruit bleek hoe zeer men nog bij Indië betrok-

ken is. Hij eindigde zijn toespraak dan ook met de woorden: "Wij houden van Indië, maar wij houden ook van Nederland, want daar horen wij thuis"

Ceremonie

Tijdens de ceremonie bij het Monument werd de muzikale omlijsting verzorgd door de "Koninklijke Militaire Kapel" en werden er toespraken gehouden door Luitenant Generaal C.J.M. de Veer (Inspecteur der Veteranen) en mr. Ing. B.P. Jansema, burgemeester van de gemeente Coevorden. Vervolgens was daar zoals ieder jaar mevrouw A.G. Steenstra met een declamatie uit eigen werk, getiteld "Stilte". Zoals wij van haar gewend zijn was ook deze declamatie van een bijzonder hoog niveau en zoals zij de "Stilte na het noodlottige schot" wist te verwoorden, deed menige oud strijder een traantje wegpinken. Na de vlaggenparade en kranslegging vond er een defilé plaats langs het Monument, waarna de ongeveer 1400 veteranen terug gingen naar de tent voor de nasimaaltijd, die voortreffelijk smaakte.

Tot dit tijdstip waren de weergoden ons goed gezind, maar toen men na de maaltijd het dorp in wilde om de Pasar Baru te bezoeken, was het helemaal gebeurd. Er kwam een hoosbui, zoals wij ons alleen nog maar uit onze Indië periode kunnen herinneren.

Tot volgend jaar op de eerste zaterdag in juli in Dalen in Drenthe.

Oproep voor de leden van de 1e Compagnie 7 CRPI

Tekst: Wim ter Horst

Onlangs ben ik benaderd door mevrouw De Loos uit Den Haag. Zij is de weduwe van T.A.J. de Loos, die indertijd gediend heeft bij de eerste Compagnie. Hij was dus één van de jongens van Biak. De Loos is reeds overleden in de tachtiger jaren. Zijn vrouw heeft echter nooit de 1.000 gulden (erkenningssuitkering) gekregen. Zij heeft het volgens haar zeggen wel aangevraagd, maar met een negatief resultaat. Mevrouw De Loos weet echter niet de exacte data van militaire dienstuitoefening van haar man. Misschien is er onder de sobats iemand, die hem goed gekend heeft en ook weet, wanneer hij in dienst is gekomen (dat zal zeer waarschijnlijk 2 maart 1949 zijn), maar belangrijker nog op welke datum hij is teruggekeerd naar Nederland of met welke boot hij is teruggegaan. Als we dat weten, kunnen we waarschijnlijk mevrouw De Loos een dienst bewijzen bij een herhaald verzoek voor die beruchte 1.000 gulden.

Als u iets meer weet dan graag bericht aan Wim ter Horst, tel. 0575-519207 of wg.terhorst@chello.nl.

Verhuizingen

Tekst: Wim ter Horst

Het komt op onze leeftijd veel voor, verhuizen. Men wil kleiner gaan wonen, seniorenwoning of appartement of om welke reden dan ook. Uw bestuur stelt het echter zeer op prijs, dat u ons hiervan op de hoogte stelt, zodat wij tijdig ons adressenbestand kunnen aanpassen en ons contactblad en andere gegevens naar het juiste adres kunnen versturen.

Wees uw bestuur behulpzaam, één verhuiskaart meer en wij zijn op de hoogte van uw nieuwe adres. Stuur uw adreswijziging naar: W.G. Ter Horst, Emmalaan 15, 7204 AT Zutphen. Bij voorbaat dank.

In memoriam

Tekst: Wim ter Horst

Op 28 juni 2002 is overleden H.J. Willems (4e Cie). Aangezien de overlijdenskaart nog was geadresseerd op Reigersweg 118 te Apeldoorn, hetgeen inmiddels een leegstand pand is, kwamen wij te laat in het bezit van deze aankondiging. Wij hebben nadien alsnog onze condoleance schriftelijk aan de nabestaanden overgebracht.

Op 31 juli 2002 is plotseling overleden W. van Essen (Staf Cie.). In verband met de vakantieperiode hebben wij in dit geval ook met een schriftelijke condoleance volstaan.

Op 5 september 2002 is overleden G. van de Velden (4e Cie.). Geurt was een regelmatig bezoeker van onze reünies.

Aangezien zowel de voorzitter als de secretaris op vakantie waren is er met een schriftelijke condoleance volstaan.

Op 23 september 2002 is overleden H.J. Koenders (3e Cie.). Henk was ook een trouwe reüniekant, maar kon helaas in verband met zijn gezondheidstoestand onze reünie van april 2002 niet meer bijwonen. Jo en Cor van der Weerd waren aanwezig op de crematie in Diepenveen. Wij wensen alle nabestaanden veel kracht en sterkte toe om dit verlies te verwerken en te dragen. Mogen zij rusten in vrede.

Kerst en nieuwjaarsgroet

Het bestuur van het 7e Bataljon Garde Regiment Prinses Irene wenst alle Bataljonsleden en de lezers van dit regimentsblad, alsmede allen die hen lief en dierbaar zijn een gezellige decembermaand toe.

Heel goede Kerstdagen, een voorspoedige jaarwisseling en vooral een gezond 2003.

Wij hopen u weer te ontmoeten op onze reünie op 1 oktober 2003 in Oirschot.

Jo en Cor van der Weerd, Wim en Hetty ter Horst en Willem en Diny Bruger.

Regimentsflitsen

SFOR 13 en de traditie (2)

**Tekst: Lkol der Fuseliers, Harold Jacobs,
Bataljons- en Regimentscommandant**

Op het moment dat ik dit schrijf staan we echt aan de vooravond van ons vertrek. We zijn er klaar voor en we hebben er zin in!

Ik kijk terug op een geslaagde eindoefening in ons Brabantse land. Waardig afgesloten door een mooie koord- en onderdeelsembleem uitreiking door Oud-strijders van de Irene Brigade en de Indië Bataljons aan onze jongste Fuseliers en alle onder bevel gestelde militairen voor de missie naar Bosnië. Dit is een waardige voortzetting van de traditie die ingezet is bij IFOR 2 en SFOR 5.

Bij de begrafenis van Z.K.H. Prins Claus op 15 oktober heeft ons detachement van de B-Cie waardig deelgenomen aan de ereafzetting op de Markt in Delft. En ook op Prinsjesdag hebben we nog geschitterd!

Nieuwe, oude namen

Ik had u in de vorige Vaandeldrager al verteld over **Biak**. Ondertussen kunnen we daar aan toevoegen:

Pangkalan (verbindingspost bij het 6e Bat GRPI) voor Rob, het relayeerstation op de berg Ivovik in ons nieuwe gebied.

Fak Fak (Een van de locaties van het 7e Bat GRPI) voor Suica, de nieuwe base in ons uitzendgebied.

Semarang (Een van de locaties van het 4e Bat GRPI) voor het HQ van het A-Team.

Makasar (Een van de locaties van het 5e Bat GRPI) voor het huis in Jajce van het C-Team.

De traditie van de Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene zal als volgt worden meegenomen:

Maj. Marc Jacobs
neemt Colijnsplaat
mee naar Bosnië

De base in Novi Travnik zal de naam **Colijnsplaat** voeren.

Het HQ van het C-Team zal de naam **St Come** dragen.

Het deel van de base Bugojno waar het A-Team verblijft zal de naam **Hedel** voeren.

De SSVOSTCIE noemt haar deel naar **Tilburg**. (Zo zal bij SFOR 14 de naam **Beerlingen** door onze pelotons worden meegenomen.)

Het HQ van de SSVOSTCIE voert de naam **Soekaboemie** (Een van de locaties van het 3e Bat GRPI).

De bataljonsstaf neemt de schilden **Congleton** en **Wrottesly** mee voor haar HQ locatie.

De grote appelplaats op de base Bugojno zal voor SFOR 13 worden omgedoopt in het **Generaal Majoor Hemmesplein**.

Jajce wordt Makasar

Via internet en de volgende Vaandeldrager zullen wij u hiervan in woord en beeld op de hoogte houden.

Het postadres van ons bataljon tijdens de missie luidt als volgt:

17 (NL) Mechbat GFPI

SSVOSTCIE, A-Team, C-Team of Gncie

NAPO 81

3509 VB Utrecht

Voorafgegaan door de rang en naam, van diegene die u wilt schrijven. Wilt u met onze Fuseliers

schrijven, dan kunt u via de sectie 1 (redactie-adres in het colofon voorin dit blad) persoonsgegevens krijgen. Via www.fuseliers.net kunnen geïnteresseerde Fuseliers en Oud-strijders ook via e-mail met elkaar in contact treden tijdens de uitzending.

Vanaf deze plaats wens ik u alvast prettige Kerstdagen en een voorspoedige Jaarwisseling toe. Ik hoop u allen volgend jaar weer in goede gezondheid te mogen begroeten.

Volo et Valeo!

Prinsjesdag weer in vol ornaat!

Tekst: Maj der Fuseliers, Henk de Boer

Op 17 September was weer een belangrijke dag aangebroken voor het Regiment. De derde dinsdag in september, beter bekend als prinsjesdag, wordt dan namelijk traditioneel opgeluisterd met een ereafzetting van 50 fuseliers met vaandel en vaandelwacht op het binnenhof in den Haag. Nadat vorig jaar een sobere plechtigheid had plaatsgevonden in verband met de gebeurtenissen van 11 september, was er dit jaar weer gelegenheid om alle ceremoniële tenues tevoorschijn te trekken. Maar eerst moest er veel geoefend worden door de mannen van de Bcie en het 2e Mrpel om aan deze dag deel te kunnen nemen. Een week lang werd door iedereen hard getraind om de ceremonie vlekkeloos te laten verlopen. Want als je als Gardefuselier voor Hare Majesteit aan mag treden moet alles er wel piekfijn uitzien. 's Ochtends vroeg vertrok het detachement naar Rijswijk waar de rode pakken al klaar hingen in het Depot Ceremoniële Tenues. Niet lang na het omkleden stonden de eenheden al klaar om het vaandel van de Fuseliers ceremonieel in te laten treden in het detachement. Een korte rit bracht ons naar den Haag waar na het opstellen de commandant vaandelwacht, de luitenant Geers een korte dilemma training onderging. Hij kreeg namelijk vlak voor het aanmarcheren te horen dat zijn vrouw niet gepland was opgenomen in het ziekenhuis. Na een korte operationele analyse werd voor deelname aan de ceremonie besloten en vertrokken we naar het binnenhof. Voor het eerst stonden alle aangetreden eenhe-

L.Kol. H. Jacobs inspecteert de aangetreden eenheden

Aankomst van de Gouden Koets

den op het Binnenhof dit jaar onder leiding van onze regimentcommandant de overste Jacobs. Die voerde samen met de Gouverneur der Residentie de inspectie van de eenheden uit waarna de Koninklijke rijstoet het binnenhof binnenreed. Toen werd ook duidelijk dat de vele uren vooroefenen niet voor niets waren geweest. De strakke exercitie door geconcentreerde Fuseliers leverden een mooie en sfeervolle ceremonie op. Bij het terugmarcheren door de stad was het applaus dan ook wel verdiend en deed eenieder goed. De Gardefuseliers in vol ornaat hadden hun werk weer goed gedaan!

Investituur van Luitenant-kolonel stafbrevethouder R. Housen

als zesde korpscommandant van het Regiment Bevrijding – 5e Linie

Tekst: Maj der Fuseliers, Emil Kaspers

Op 5 september was een delegatie van ons bataljon, samen met het vaandel van ons Regiment, onder leiding van Regimentscommandant Harold Jacobs aanwezig bij de commando-overdracht van het bataljon Bevrijding 5e Linie.

Luitenant-kolonel stafbrevethouder J. Debroek droeg het commando over aan Luitenant-kolonel stafbrevethouder R. Housen.

De commando-overdracht was een zeer mooie ceremonie, waarbij onze vaandelwacht weer opviel door een smetteloze en strakke exercitie.

Strakke exercitie

Nadat het Regiment werd opgesteld door de Korpsadjutant traden de vaandels in van het Regiment Bevrijding 5e – Linie, de Poolse 34e Pantsercavalerie Brigade en het vaandel van ons Regiment.

In plaats van de bij ons gebruikelijke paradedcommandant kennen onze collega's een voorzitter van de plechtigheid (met de rang van generaal). Na het afscheidswoord van de oude commandant nam de voorzitter van de plechtigheid het over en meldde de nieuwe commandant, na een groet gebracht te hebben aan de vaandels, zich bij de voorzitter. In tegenstelling tot het overhandigen van het vaandel, zoals dat bij ons gebruikelijk is, geeft de voorzitter de opdracht om de nieuwe

commandant te gehoorzamen en zijn opdrachten uit te voeren.

Na de aanvaarding van het commando werd de ceremonie afgesloten met een defilé onder leiding van de nieuwe commandant.

Ceremonie bij commando-overdracht

Na de plechtigheid was er gelegenheid tot feliciteren en kon men afscheid nemen van de oude commandant.

Om de vriendschappelijke band met ons zusterbataljon te onderstrepen ontving de oude commandant een portret van de Vaandeldrager.

Cadeau aan de nieuwe commandant van het zusterbataljon

Oorlogsmonument in Hedel

Tekst: Hans Sonnemans

Begin jaren tachtig werd door de Vereniging van Oud Strijders van de Koninklijke Nederlandse Brigade "Prinses Irene" aan de gemeente Hedel een plaquette aangeboden. Op deze plaquette staan de namen vermeld van de twaalf Irenemannen die sneuvelden bij de gevechten in Hedel in april 1945. Het monumentje kreeg een plaats in de hal van het gemeentehuis. Nadat Hedel, begin jaren negentig, de status als zelfstandige gemeente verloor en verder ging als gemeente Maasdriel, werd het gemeentehuis gesloten. De plaquette verhuisde naar het plaatselijke museum.

Begin dit jaar vond er in Hedel overleg plaats met Rudi Hemmes (voorzitter Vereniging Van Oud Strijders van de Brigade), Henk van Beers (penningmeester van dezelfde vereniging), mr. J. Pommer (burgemeester van Maasdriel), Lkol Harold Jacobs (regimentscommandant) en Majoor Andy van Dijk (PBC). Er werd een plaats bepaald voor het nieuwe monument, en wel in het plantsoen van het monument voor de gevallen in de Bommelerwaard. Deze locatie ligt midden in het dorp. De eerder geschonken plaquette zou de basis voor een nieuw monument moeten zijn.

Later ontstond het idee om dit nog wat aan te vullen met een "historisch" object. De eerste aanvalsgolf kwam aan land aan de noordelijke oever van de Maas, tussen kilometerpaal 26 en hectometerpaal 26.1. De oude kilometerpaal bleek onvindbaar maar de historische hectometerpaal werd gevonden. Het duikerspeloton van de Koninklijke Landmacht (Genie) haalde de oude betonnen paal op van de bodem van de Maas.

Twee oorlogsgraven van Irenemannen, midden in het dorp

De resten van de totaal vernielde protestantse kerk in Hedel. Het nieuwe monument komt op enkele tientallen meters van de herbouwde kerk

Hectometerpaal 26.1, wordt samen met een marmeren uitvoering van de plaquette, verwerkt in een stijlvol vormgegeven monument. De gemeente Hedel neemt de kosten van het gereedmaken van de grond voor haar rekening, evenals de onderhouds- en verzekeringskosten in de toekomst. De School met de Bijbel in Hedel zal het nieuwe monument adopteren.

Na terugkeer van het bataljon uit Bosnië zal het monument officieel worden onthuld. Naar verwachting zal dit in juli van het volgende jaar gebeuren. We houden u op de hoogte!

Tweede druk van het Regimentsboek is uit!

Tekst: Hans Sonnemans

Vorig jaar, bij de viering van het 60-jarig lustrum, werd het gepresenteerd: het boek over de ge-

schiedenis en tradities van het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene. Een modern vormgegeven boek met niet teveel tekst en vooral veel foto's. Herkenbaar voor de veteranen en oud-fu-

seliers, aansprekend voor de jonge fuseliers en toekomstige veteranen. Gezien de vele reacties blijken de samenstellers, oud-regimentscommandant Lkol der Fuseliers, Willem Verweij en regimentsconservator Hans Sonnemans, aardig geslaagd in hun opdracht. Het boek is een beknopt en modern geschiedenis-overzicht maar daarnaast ook een handboek voor de traditie van het Garderegiment. Dat het boek daarnaast ook de verhaallijn uit de vaste expositie van Museum Brigade en Garde Prinses Irene volgt, en zodoende ook nog eens een museumcatalogus is, maakt het helemaal bijzonder. Alle deelnemers aan het grote jubileumfeest kregen een exemplaar aangeboden. Daarnaast werden vele boeken verkocht aan belangstellenden. Maar het boek vervult ook zijn functie in de traditie van het parate bataljon van het regiment. Iedere militair die in de afgelopen anderhalf jaar bij het bataljon werd beëdigd, kreeg een boek uitgereikt, voorzien van een handtekening van de

regimentscommandant met een verwijzing naar de internetsite van het regiment www.fuseliers.net.

In april 2001 werden 3000 exemplaren van het boek gedrukt en inmiddels zijn die allemaal uitgegeven of verkocht. Begin oktober rolde de tweede druk van de persen. Uiteraard is deze druk voorzien van een voorwoord en foto van de huidige regimentscommandant. De teksten zijn, waar nodig, geactualiseerd en de ontvangen op- en aanmerkingen op de eerste druk zijn verwerkt. Zo heten de palmbomen op bladzijde 89 weer pi-sangbomen. De laatst actief dienende militair van de Irene Brigade heeft de dienst verlaten in 1979 en niet, zoals in de eerste druk, in 1978. Aan de lijst van regimentsverenigingen is het Genootschap Vrienden van de Fuseliers toegevoegd. Indien u een tweede druk wilt bestellen, dan kan dit bij de museumwinkel (informatie hierover is te vinden elders in het blad) voor het bedrag van €15,-.

Traditie uit een andere hoek

**Tekst: Kapitein der Artillerie, Ted Jansen
Hoofd VSCC 17 Painfbat GFPI**

Vrijdag 31 mei heeft het 17e Pantserinfanteriebataljon GFPI een groot aantal mensen beëdigd. Een van die personen was de wachtmeester der Artillerie Sormani, waarnemer bij de A-cie. Hij is echter niet op het vaandel maar op het schabrak beëdigd en dat vraagt om wat uitleg. Artilleristen zijn traditiemensen pur sang en geven daar al eeuwenlang inhoudt aan, evenals de traditie-beleving van dit jonge regiment. Hopelijk zal onderstaande tekst enige duidelijkheid geven. Naar aanleiding van een onderzoek naar de opschriften op de vanden en standaarden der infanterie en cavalerie in 1893 stuurde de toenmalige Minister van Oorlog een schrijven aan Koningin Regentes Emma. Hierbij vestigde hij de aandacht op het feit dat ook de artillerie zich bij diverse gelegenheden had onderscheiden. Het was voor de korpsen artillerie echter niet mogelijk de wapenfeiten op hun vaandel of standaard te vermelden, omdat zij deze niet bezitten. Naar aanleiding van de koninklijke besluiten

nr 43 en 44 van 7 augustus 1896 werden aan de drie regimenten vestingartillerie en het korps rijdende artillerie ereblijken geschonken in de vorm van monumenten waarop de wapenfeiten vermeld staan. Deze zijn nu te zien in 't Harde, Ede en Breda.

Aangezien in het jaar 1820 door Koning Willem I is bepaald dat de officierseed moet worden afgelegd op vaandel of standaard, is uit het voorgaande duidelijk dat het voor artillerieregimenten niet mogelijk was aan deze opdracht te voldoen. De artilleristen werden beëdigd op een geschut waarin de gekroonde initialen van de regerend vorst met de wapenspreuk; "Het vaderlandt ghetrouwe blijf ick tot in den doot" waren gegraveerd. Hiermee is voldaan aan; " 't kanon is hun banier", de traditie van de artilleristen. Want wat het vaandel voor de infanterie en cavalerie was, was het stuk geschut voor de artillerist. Na 1945 werd het graveren gestaakt. De oplossing werd gevonden in het schabrak. Van oorsprong een geborduurd sierkleed voor onder het zadel. Nu versierd zoals een vaandel maar dan in de Artilleriekleuren (zwart, rood) met de gekroonde initialen van de regerend vorst(in).

Op 20 juli 1961 werd het schabrak uitgereikt aan de commandanten van de artillerie eenheden. Het schabrak op de foto waarop de Wachtmeester Sormani de eed aflegt is het schabrak van het Korps Veldartillerie. De vuurmond op de foto is een 25-ponder die tevens de band van de Artillerie met de Prinses Irene Brigade symboliseert aangezien deze ook een batterij veldartillerie met 25-ponders in de organisatie had. De schabrakwacht wordt uitgevoerd door de collega waarnemers van de A-cie.

Deze beëdiging is bijna uniek te noemen aangezien er na deze nog maar 1 keer beëdigd gaat worden op het schabrak. De Artilleriekorpsen gaan per september over op een standaard om zo uitvoering te kunnen geven aan de huidige ceremoniën waarbij de verschillende regimenten en korpsen betrokken zijn.

Wachtmeester der Artillerie Sormani wordt beëdigd op het schabrak

Herdenking bevrijding Beringen 2002

Tekst: Luitenant der Fuseliers, Remko Colier

Vrijdag 6 September jongstleden werd in de stad Beringen weer de jaarlijkse herdenking van de bevrijding van Beringen bijgewoond door een delegatie van de Bravo compagnie en een delegatie van oud-strijders van ons Garderegiment. Nadat wij 's morgens de beëdiging van onze jongste fuseliers hadden bijgewoond en tijdens de lunchpauze een heildronk ter ere van de verjaardag van Z.K.H. Prins Claus hadden uitgebracht vertrokken we snel met de bus naar Beringen. Bijna tegelijk met onze oud-strijders kwamen wij ruim op tijd in Beringen aan. Daardoor was er voor de fuseliers nog tijd om even op een terrasje bij de kerk van het mooie weer te genieten. De oud-strijders namen traditiegetrouw gezamenlijk met de regimentscommandant, Lkol Jacobs, deel aan de herdenkingsmis in de kerk van Beringen. Na de Heilige mis werd de stoet op de markt opgesteld waar, naast de fuseliers en onze oud-strijders, natuurlijk ook de nodige Belgische verenigingen van oud-strijders aanwezig waren. Een delegatie van ons Belgische zusterbataljon, het Bataljon Bevrijding 5e Linie ging al vroeg op weg naar het monument. Aansluitend vertrok de stoet exercitiegewijs naar het monument van Beringen in de Brugstraat. Daar werd met de ceremonie

aangevangen en verschillende sprekers waaronder de loco-burgemeester van Beringen en de voorzitter van de vereniging van Oud-strijders van de Irenebrigade, Gen.maj Hemmes, richtten het woord tot de deelnemers en belangstellenden. Aansluitend werden er een aantal kransen gelegd bij het monument ter herdenking aan de gevallen strijders bij de bevrijding van Beringen. Ook werden zoals gebruikelijk het Belgische en het Nederlandse volkslied gespeeld, waarna het tijd was terug naar de Markt te marcheren. Ondanks hun toch al hoge leeftijd was het weer indrukwekkend om de mannen van de Irenebrigade met hun Belgische collega's zo strak te zien exerceren met de fiere vaandels voorop. Aangezien de bus voor de fuseliers van de Bcie op zich liet wachten, werd besloten om gezellig bij de oud-strijders in de bus te kruipen. Een korte verplaatsing bracht ons naar het buurthuis "de Kardijk", waar oud- en jongstrijders onder elkaar gezellig met een hapje en een drankje de ontstane dorst en honger konden stillen. De echte Limburgse vlaai viel daarbij natuurlijk weer enorm in de smaak. Toen we uiteindelijk terug in het Oirschotse waren konden we terugkijken op een succesvolle en gezellige dag waar het fuse-liergevoel weer trots uitgedragen werd!

Regimentskalender 2003

17 Painfbat GFPI

DATUM	ACTIVITEIT	LOCATIE	BIJZONDERHEDEN
Jan-Mei	17 (NL) Mechbat GFPI	Bosnië	SFOR 13 (gehele bat minus Bcie en Nadet)
10 Jan	Regimentsjaardag tevens Regimentsborrel	Oirschot	Nadet Regiment + Ststcie 13 Mechbrig
28 feb	Beëdiging en koorduitreiking	Oirschot/ Beerlingen/(BE)	d.z.v Nadet+ Ststcie 13 Mechbrig delegatie KNBPI Vereniging Oud-strijders Indie bataljons Garde Prinses Irene
	Volgt ALV VOSIB GRPI	Oirschot	Vereniging Oud-strijders Indie bataljons Garde Prinses Irene
April/mei	Balken en sterrenborrel	Delft Delftse	Studentenweerbaarheid, Delegatie bataljon
03 April	Regimentsbijeenkomst	Oirschot	Nadet Regiment + Ststcie 13 Mechbrig
11 April	Beëdiging/koorduitreiking	Volgt	Nadet regiment en Ststcie 13 Mechbrig delegatie KNBPI
28 april/01 mei	Bloemenhulde H.M.	's Gravenhage	Delegatie bataljon
Week 18/19	Rotatie SFOR 13/14	Eindhoven	Terugkeer SFOR 13 vertrek SFOR 14 (Bcie)
Mei-Nov	Uitzending SFOR 14	Bosnië	Bcie (+) (-)
4 mei	Herdenkingen	Tilburg/Colijnsplaat	Hedel Tilburg: Ssvostcie/Nadet/Colijnsplaat: Ccie/Nadet/Hedel: Acie/Nadet
5 mei	Defilé Wageningen	Wageningen	Delegaties (+) bataljon en Regiment
Volgt	Gardebijeenkomst	Volgt	Delegaties Regiment GFPI Delegaties Garde Grenadiers en Jagers
22 mei	Beëdiging	Oirschot	Bataljon en Ststcie 13 Mechbrig
Juni	Koorduitreiking en onthulling monument	Hedel	Hedel Acie en Ststcie 13 Mechbrig en VOS KNBPI
10 Juli	Regimentsbijeenkomst	Oirschot	Regiment
10 Juli	ALV en Reunie VOS KNBPI	Oirschot	Officieren Regiment
21 juli-16 aug	Verlofperiode bataljon	—	Bataljon
29 aug	ALV + Verenigingsmaaltijd VVOGFPI	Oirschot	Officieren Regiment
5 september	Beëdiging	Oirschot	Bataljon en Ststcie 13 Mechbrig
6 september	Herdenking	Beerlingen (BE)	Beringen Bataljon + delegatie KNBPI
7 september	Herdenking Indiëmonument	Roermond	Delegatie Indië bataljons GRPI
11 september	Reünie 5 GRPI	Oirschot	5e Indië bataljon GRPI
16 september	Prinsjesdag	Den Haag	Ere-afzetting Ccie Bataljon
18 september	Reünie 6 GRPI	Oirschot	6e Indië bataljon GRPI
18 september	Defilé Eindhoven	Eindhoven	Delegaties bataljon en Regiment
September	Koorduitreiking	Colijnsplaat	Ccie + Ststcie 13 Mechbrig, delegatie KNBPI
September	Regimentsbijeenkomst	Oirschot	Regiment
01 oktober	Reünie 7 GRPI	Oirschot	7e Indië bataljon GRPI
09 oktober	Reünie 4 GRPI	Oirschot	4e Indie bataljon GRPI
23 oktober	Herdenking bevrijding Thorn	Thorn	Delegatie Bataljon
27 Oktober	Herdenking bevrijding	Tilburg	Tilburg Delegatie Bataljon
November	Rotatie SFOR 14	Eindhoven	Terugkeer SFOR 14 (Bcie)
01 November	Herdenking Wolverhampton	Wolverhampton	Delegatie KNBPI, Delegatie Regiment
08 November	Herdenking Congleton	Congleton	Delegatie KNBPI, Delegatie Regiment
27 November	Reünie Parade-eenheid	Oirschot	Parade-eenheid
Week 50	december Koorduitreiking	Normandie	d.z.v. Bataljon + Ststcie 13 Mechbrig, delegatie KNBPI
17 December	ALV ROOV	Oirschot	Regimentsonderofficiersvereniging GFPI

Voor aanmelding van of informatie over bovenstaande evenementen kunt u terecht bij het secretariaat 17 Painfbat GFPI 040 – 2665663.

Ik sta op wacht!

Rhino Preparation

Tekst: Nelleke Swinkels — van de Vorst

Op maandag 16 september stroomde de legerplaats Oirschot leeg om in de Brabantse Kempen te beginnen aan de eindoefening. Zij waanden zich al twee weken in Bosnië voordat ze daadwerkelijk vertrokken. Op donderdag 17 september

ging ik een kijkje nemen op Vliegbasis Eindhoven, die voor de duur van de oefening was omgedoopt tot Bugojno.

Bij aankomst was de poort hermetisch afgesloten omdat er een insluiper was gesignaleerd. Na een kwartiertje wachten in een heerlijk herfstzonnetje kreeg ik van de wachtcommandant permissie om binnen te komen. PBC Andy van Dijk leidde me rond over de base. Onderstaande foto's zijn het resultaat.

De Operations Room, commandocentrum van het bataljon

Bevoorrading van de base

Stafoverleg met het Crowd and Riot Control peloton

Bulgaars Infanteriepeloton heeft er vertrouwen in

Pantserinfanterie gevechtsvoertuig, 4 man per tank

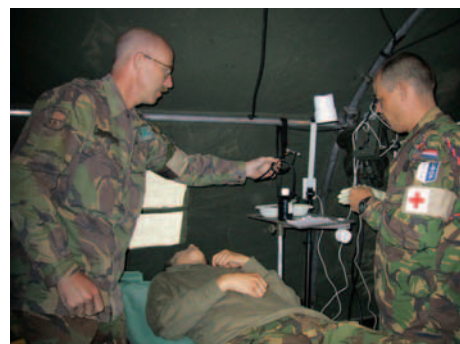

Insluiper gepakt en opgebracht

Evaluatie en uitleg van de oefening

Hulppost Bugonjo: de dokter heeft alles in de hand!

Koorduitreiking op 26 september

Tekst: Nelleke Swinkels – van de Vorst

Aan het einde van de oefening Rhino Preparation stond een laatste koorduitreiking gepland. Oud-

strijders van de Irenebrigade reikten de koorden uit. Van de oud-strijders van de Indiëbataljons ontving iedere Fuselier het onderdeelseembleem. Na de ceremonie was het tijd voor een overheerlijke barbecue. Onder het genot van geroosterde koteletten en worstjes konden de manschappen luisteren naar de klanken van een heuse bigband.

De mascotte van de A-Tijgercie

Oud-strijder Vaders in actie

Voorzitter van de Indiëbataljons Jan Elbers reikt het onderdeelseembleem uit

Ook de beer van de Charlie Berencie is paraat

Na afloop van de ceremonie: barbecue

Ook de tijger krijgt een invasiekoord voor vertrek naar Bosnië

Natte pakken

Meer dan honderd koorden

Oud-strijders in afwachting van koord- en embleemuitreiking

Rotatie SFOR 13

Als u deze Vaandeldrager leest zit het hele bataljon in Bosnië. Tijdens de rotatieavonden maakten we de volgende foto's

Divisiecommandant Gen.maj Noordzij spreekt de manschappen toe voor vertrek

Nog een laatste knuffel van papa

Huwelijksaanzoek op de valreep

Ook dit hoort bij de traditie!

Nog een allerlaatste koord voor vertrek

28
Makasar gaat mee naar Jajce

Brigadegeneraal Smit steekt zijn manschappen nog een hart onder de riem

De grote appelplaats op de base Bugojno wordt omgedoopt in Generaal Majoor Hemmesplein

Bataljonsnieuws

Crowd Riot Control

17 PAINFBAT GFPI Ccie 2e peloton

Tekst: Tint der Fuseliers, Michiel Thijs

Het 2e peloton van de Ccie was uitverkoren om de CRC cursus te gaan volgen onder leiding van de politie. Deze cursus duurde 4 dagen, van maandag 8 tot donderdag 11 juli, en vond gedeeltelijk plaats in Oirschot en op donderdag in het oefendorp van de ME te Ossendrecht. Onze instructeurs bestonden uit zeer ervaren ME'ers, sommigen met 15 jaar ervaring in Rotterdam, en andere die bij de rellen in Den Bosch zijn geweest een aantal jaren geleden. Als je hoort hoe het er soms aan toe kan gaan, kijk je toch iets anders naar de ME'ers.

Maandag om 8.00 uur arriveerde de politie met 6 man sterk en om 9.00 uur zaten we met z'n allen in het leslokaal om daar de theorielessen "taak en organisatie" van het ME optreden te volgen. Na de nodige voorbeelden te hebben gehoord konden we 's middags eindelijk onze uitrusting aantrekken om aan het echte werk te beginnen.

We begonnen met "formaties op groepsniveau", wat inhoudt procedures en commando's waarbij je ten allen tijde moet zorgen dat het verband bewaard blijft en dat er niemand tussendoor kan glippen. Hierbij moet je denken aan links en rechts zwenken op linie, en verschillende verplaatsingsmogelijkheden. Dit alles ging in een rap tempo en was behoorlijk zwaar. Met name omdat het buiten 28 graden was en we helemaal ingepakt zaten met beschermers en een helm op. Aardig zweten dus.

's Avonds gingen we verder met "vaardigheden wapenstok en schild", oftewel hoe dienen wij de wapenstok en het schild te hanteren en vervolgens "vaardigheden opvang projectielen". Vooral dit laatste was erg indrukwekkend. Je staat met een groep op linie en twee andere groepen krijgen het bevel om alles naar je hoofd te gooien wat

Leerlingen en instructeurs

Zwaar geschut

voor handen is. Dit begon met een regen van houten blokken en het zou de volgende dag nog erger worden. Die dag eindigden we om 21.00 uur

Geweldsbepalingen en opvang zware voorwerpen

Dinsdag begonnen we met een theorieles "geweldsbepalingen" en vervolgens mochten we onze uitrusting weer aantrekken om de formaties te gaan oefenen op sectieniveau. Dit verliep erg goed en 's middags gingen we al over op formaties op pelotonsniveau. De PC en OPC konden ook aan de slag. Voor dit werk zijn goede verbindingsmiddelen een vereiste. De handsfree past prima in de helm dus dit werkte uitstekend, mits er niet al te veel storingen zijn. De kaderleden staan achter de groep en de plv'ers staan op links. Het meest ideale is het natuurlijk als iedereen een handsfree heeft alleen zoveel hebben we er niet voorhanden. Dus in ieder geval de GPC, de

Hoe pakken we dit aan?

Raddraaiers en houten blokken

plaatsvervanger die op links staat en een vent aan de rechterkant.

Pelotonsgewijs verplaatsen, bijna hetzelfde als normaal alleen nu 4 rijen achter elkaar waarin we van 1 groep voor (enkelformatie), naar 2 groepen voor (dubbelformatie), of naar een pelotonsfrontformatie konden gaan. Hierin konden we nog groepswissels dan wel sectiewissels doen en dat had met name te maken met de druk die op de voorste groepen had gestaan. Als je net een half uur lang bekogeld bent vind je het fijn om even uit de voorste linie te mogen.

's Avonds gingen we "aanhouding- en verwijderingstechnieken" behandelen, wat erg interessant was. Dit ging niet alleen over iemand in de boeien slaan, maar ook hoe je mensen het snelste en gemakkelijkst kunt verwijderen. Dan moet je met name denken aan demonstranten die in grote getale de weg versperren en niet weg willen. Het is wel vermoeiend maar een goede techniek blijkt toch heel belangrijk te zijn om jezelf niet helemaal te slopen. We eindigden de dag met "opvang zware voorwerpen", wat erg leuk was. De vorige dag hadden we blokken hout om onze oren gekregen, nu werden het autobanden, pallets, lege olievaten en dranghekken! Het was best heftig om dat allemaal op je af te krijgen, maar je be-

seft ook des te meer hoe belangrijk het is om de linie te behouden en aaneengesloten te blijven, want met z'n allen kun je zo'n dranghekje prima hebben.

Oefencases

Woensdag werd het pas echt spannend, we kregen 90 man van 11 Tank als "sparringpartner". De ochtend begon weer met het oefenen van de formaties op pelotonsniveau, vervolgens een aantal "aanhouding- en verwijderingstechnieken" en na de lunch, het echte werk.

De eerste case bestond uit een demonstratie waarbij een geblokkeerd kruispunt vrij gemaakt moest worden. De kunst was om geen geweld te gebruiken. Dat lijkt gemakkelijk, maar voor ons infanteristen die gewend zijn er altijd keihard op af te gaan, betekende dit dat we ons deze keer moesten beheersen, terwijl je voor alles en nog wat werd uitgescholden.

De volgende case was een blokkade die opgeruimd moest worden. De demonstranten waren gewelddadig. De groep die voorop liep maakte een doorgang en herstelde meteen de linie aan de andere kant. De tweede en derde groep volgden en de vierde groep ruimde de barricade. Het teken waar iedereen op zit te wachten is "charge over.... meter". Dat wil zeggen dat er een bepaald aantal meters knuppelend voorwaarts gegaan mag worden om even wat ruimte te creëren. De eerste groep kreeg behoorlijk wat te verduren omdat zij als eerste door de barricade heen gingen en er van alles om hun oren vloog. Vervolgens kwam het bevel "charge" om ruimte te creëren voor de andere groepen die er nog doorheen moesten. Daarna werd de formatie hersteld. De derde case was een vervolg op de barricade en de opdracht was om de demonstranten uiteen te drijven op een T-splitsing. Oftewel een charge op het kruispunt, waarna vervolgens een sectie linksaf en een sectie rechtsaf ging. De PC en OPC volgden de secties om daar het commando over te voeren.

De laatste case was een "vreedzame" demonstratie waarbij de weg geblokkeerd was door mensen die op de grond zaten en niet weg wilden. Wij hebben de weg vrij gemaakt door iedereen daar weg te dragen, waarbij twee groepen de taak kregen om ervoor te zorgen dat ze niet meer terug zouden komen.

Donderdag was de finale in Ossendrecht, het oefendorp van politie waar de ME altijd traint.

Schietserie Marnerwaard van 28 tot en met 30 augustus

17 Painbat A-cie 2e peloton

**Tekst: Fus2 Marcel Bertina,
Fus2 Pauline van Stokkom**

Na een halve dag WSS-en in Harskamp als voorbereiding op de schietdagen kwamen we 's avonds in de Marnerwaard aan waar we meteen gezellig gingen Chinezen omdat het eten weer 'goed' was geregeld.

De eerste dag verliep stroef, we konden pas laat beginnen met de schietoefeningen. Af en toe moesten we zelfs met het schieten stoppen in verband met wat schoonheidsfoutjes en voorbij varende bootjes.

De BGT werd goed toegepast maar helaas was het aantal treffers wat minder. Dit kwam onder andere

door de welbekende afwijkingen aan de korte baan munitie. Na een uitgebreide evaluatie 's avonds kwamen de oorzaken van het lage treffergehalte aan het licht, waardoor er de tweede dag betere resultaten werden behaald.

Na de tweede goed verlopen schietdag en de welbekende evaluatie, gezellig met z'n allen de bar in. De laatste dag vroeg naar de baan, nog een oefening geschoten, onderhoud gepleegd en de baan overgedragen aan de B-cie. Na de lunch terug naar Harskamp waar we ons weer verenigden met het uitgestegen gedeelte en uiteraard konden bijpraten over de laatste paar dagen.

Al met al een geslaagde schietoefening als voorbereiding op de schietserie in Bergen Duitsland.

Schietoefening Bergen

**Tekst: Fus1 Ton Hanegraaf, A team, eenheid 6
Fus2 Dennis Terpstra, A team, eenheid 6**

Het begon allemaal met het beladen van de treinen de woensdag voor vertrek.

De YPR'n werden beladen en tijdens de reis bewaakt door een treindetachment. De rest van de eenheid ging met bussen naar Bergen.

De volgende dag hebben we de voertuigen van de trein gehaald, waarna het uitgestegen deel en de voertuigploegen (+ commandanten) elk een eigen programma gingen volgen. Voor de eersten stond baan OMO 102 op het programma, de voertuigen gingen naar baan 5A.

Ook op vrijdag was het vroeg dag en is de tijd

maximaal gebruikt om te schieten. Het was daarvoor snel avond en vertrok een deel van de eenheid weer naar Nederland om de vriendinnetjes op te zoeken. Een ander deel bleef achter en heeft in het weekeinde vriendinnetjes ontmoet in Hamburg.

Zondagmiddag om 16.00 stonden de bussen in Oirschot weer gereed voor vertrek naar Duitsland. Ook die tweede week is er flink geschoten en de week werd afgesloten met een aantal testen. Zowel het uitgestegen deel als de voertuigploegen hebben hun testen met een goed resultaat afgesloten.

We hebben een aantal toffe dagen gehad en (heel belangrijk) we hebben maximaal kunnen knallen.

“Vreemde paarden in de bijt”

Tekst: Eltn der Huzaren, Edwin de Leeuw

Tijdens de dertiende SFOR missie zal 17 Painfbat GFPI aangevuld worden met verschillende delen van “vreemde” eenheden. Eén van die delen wordt gevormd door twee tankpelotons van 11 tkbat RHvS. Zo gebeurde het dat op 1 juli jongstleden het 1e tankpeloton van het A-eskadron 11 tkbat intrad bij de C-compagnie 17painfbat. Tijdens de oefening “Rhino Drawsko” in Polen konden wij gelukkig al eens eerder kennismaken met onze toekomstig commandant en zijn compagnie. Na een aantal dagen oefenen op pelotonsniveau werd ik verwacht in de CP van majoor Jacops. Daar wachtte mij een kennismakingsronde volgens de IK 2-17, een bevelsuitgifte. Vanaf dat moment zouden mijn vier Leopards deel uit maken van de Ccie. Dit bezorgde mij toch een wat ongemakkelijk gevoel, hoe zouden wij als cavaleristen opgevangen worden door een paar, volgens cavaleriemythe, botte infanteristen? Wat weten zij van tanks? Moet ik straks ook uitgestegen met mijn 120mm een boscomplex zuiveren?

Nagedacht over onze inzet

Maar nee, niets van dit alles. Vanaf het eerste moment werd mij meteen duidelijk dat men niet al-

leen met interesse naar ons wapen keek, maar dat er ook nog duidelijk over onze inzet was nagedacht. Samen met de relaxte, open sfeer die bij de compagnie heerst, zorgde dat voor twee leerzame weken voor (hopelijk) beide partijen. In ieder geval deden we niet voor elkaar onder in fanatisme, waardoor menig succes werd geboekt.

Al snel na de oefening volgde de officiële overdracht en werd het tankpeloton geheel opgenomen in de compagnie. We kregen zelfs bureau-ruimte en de computer waar ik nu dit stukje op zit te typen ter beschikking. De enige reden waarom we nu nog opvallen tijdens het appèl is de kleur van onze baret en het ontbreken van het invasiekoord en zelfs aan dat laatste word gewerkt. Doordat we er voor gekozen hebben om, een enkele regeling daargelaten, compleet te integreren in de compagnie hebben, zowel wij, als de “eigen” mensen, de kans gekregen om elkaar goed te leren kennen en vertrouwen in elkaar op te bouwen. Vertrouwen is natuurlijk essentieel tijdens een uitzending. Dat lukt niet door alleen maar samen te zijn op een teambuilding. Op deze manier is het gelukt om ons, ondanks dat we “externen” zijn, ons als “internen” te laten voelen. We zien de komende missie dan ook met het volste vertrouwen tegemoet!

Cavaleristen krijgen invasiekoord uitgereikt

Uit het museum

De museumwinkel in Oirschot

Tekst: Museumbeheerder Ben Dankers

Sinds jaar en dag beschikt Museum Brigade en Garde over een ruim gesorteerde museumwinkel. Hier kunt u terecht voor boeken, stropdassen, schuifspelden en allerlei andere zaken die te maken hebben met het Garderegiment. De afgelopen maanden hebben wij helaas regelmatig mensen teleur moeten stellen omdat het Regimentsboek 1941-2001 uitverkocht was. De tweede druk is inmiddels binnen en nu hebben we weer voldoende exemplaren op voorraad, zodat u weer kunt bestellen. Hoe gaat dat dan?

Via Internet

Allereerst via internet, u gaat naar onze website www.fuseliers.net. U kiest voor de taal en komt dan in het hoofdmenu van de website. Helemaal onderaan staat weer een keuzemenu, hier kiest u Museum en in het daarna volgende scherm kiest u Museumwinkel.

Onderaan de informatie en de artikelen uit onze winkel vindt u de mogelijkheid om elektronisch uw bestelling te plaatsen. Druk op "Bestel per e-mail" en u krijgt een mailscherm te zien, hier kunt u uw bestelling opgeven, voorzien van uw volledige postadres.

Per post

U kunt ook schriftelijk bestellen, dan stuurt u uw bestelling aan:

Museumwinkel Brigade en Garde Prinses Irene
MPC 75 A Postbus 33
5688 ZG Oirschot

In beide gevallen maakt u de verschuldigde bedragen over op onze bankrekening 1388.35.136 t.n.v. Museumwinkel. Graag ook voorzien van uw volledige naam en adres.

Houdt u bij uw betaling rekening met de verzendkosten, deze zijn € 5,00 per bestelling.

Wij doen ons best om uw bestellingen binnen een

week na ontvangst van betaling op onze rekening aan u te versturen.

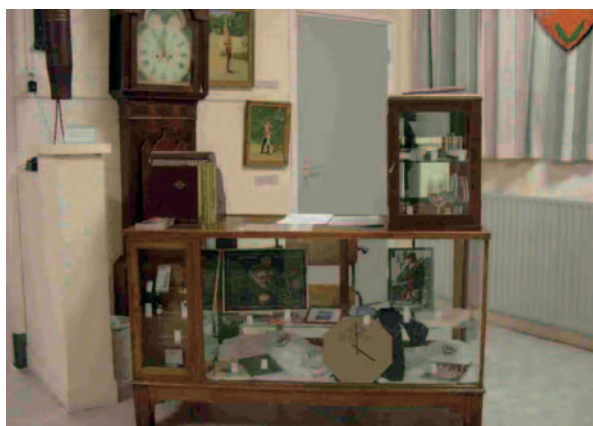
Aanbiedingen

Op dit moment hebben wij enkele aantrekkelijke aanbiedingen voor u:

Het boek "Ik zou wéér zo gek zijn" is afgeprijsd van € 11,00 naar € 2,50.

Koopt u nu een stropdas en gelijktijdig een dasschuif, dan betaald u geen € 15,80 maar slechts € 14,00.

Bij de gelijktijdige bestelling van een dasschuif, manchetknopen en een reversspeldje betaald u geen € 21,50 maar slechts € 17,50.

De museumwinkel in Oirschot

Museum Brigade en Garde

DFD bezoekt Bosnië

DFD Basispakket
Militairen vanaf
€ 13,33 p/mnd

meer info?

www.dfd.nl

Net voor het vertrek van SFOR13 was DFD in Bosnië. Daar bezochten wij bijna alle plaatsen waar Nederlandse militairen werken en wonen. Split, Sūica, Bugojno, Novi Travnik, Sarajevo, Jajce en Banja Luka.

Veel mensen die we spraken hadden het volledige DFD Basispakket Militairen. Een aantal van hen moest al gebruik maken van de reisverzekering die hierin is opgenomen. Regel is namelijk dat Defensie alleen de terugkeer naar Nederland vergoedt als het gaat om verwanten in de eerste graad. En niet bij andere onvoorziene omstandigheden.

Zorg er wel voor dat je DFD Basispakket Militairen compleet is. Laat dit altijd door DFD nakijken! Je voorkomt hiermee dat je de kosten voor een repatriëring zelf moet betalen.

Iedereen die deel neemt aan;
SFOR 13, 14 of andere operaties
Neem contact op met DFD!

Wij kijken je pakket dan nogmaals na.

Nog geen klant bij DFD? Geen probleem.

We nemen geheel vrijblijvend contact met jou en je ouders/partner op en leggen je precies uit waar je op moet letten.

de financiële dienstverleners

- Dragonder 3 • Postbus 354, 5550 AJ Valkenswaard
- Telefoon: (040) 20 73 100 • Fax: (040) 20 45 381
- E-mail: dfd@dfd.nl • Internet: www.dfd.nl

PASSENGER TICKET AND BAGGAGE CHECK		Passenger Receipt	
ISSUED BY: CROATIA AIRLINES		DATE OF ISSUE: 18SEP02	REL OFF CODE: 75390162
NAME OF PASSENGER: PEETERS/MR		ISS AIR CT: ZAGC7	ISS AIR CT: ZAGREB
NOT VALID FOR TRANSPORTATION		CLASS/DATE: 124761	TIME: 000000XT
ISSUED IN EXCHANGE FOR: YYU16T/1A		FARE: USD569.00	
TAX/FEE/CHARGE: HRK84.00		TAX/FEE/CHARGE: HRK4328.00	
TAX/FEE/CHARGE: HRK61.00		TAX/FEE/CHARGE: HRK107.00	
TAX/FEE/CHARGE: HRK4580.00		TAX/FEE/CHARGE: HRK4580.00	
TOTAL: 00013976255		TOTAL: 0 831 2100548117 2	

Enkeltje Zagreb - Schiphol \$ 569,-